Sadagopa Divya
Charitam

Sadagopa Divya Charitam

ருஞான முத்திரைக்
கோன்வ 3; ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ சடகோப திவ்ய சரித்திரம்

திருக்குருகூர் நித்யவாசியும், தமிழாசிரியரும்
உபயகவி வித்வானுமான
ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜய்யங்கார் ஸ்வாமிகளென்ற
தேவராஜ (தேவேச) பாரதிகளால்
இயற்றப்பட்டு
சு ல டி ய ா ர ா யி ரு ந்த
யார்மாஜுக்கரும், ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்வாமி திருவாய்
ர் ஸந்நிதி ஸ்தானிகரும், ஸ்வாமி தே... திருப்பவள
முடையான், ஸ்வாமி ஸ்ரீராமன் அழகர் சந்நிதியில்
சொந்தக்கார பாத்தியஸ்தர்களிலொருவருமான
பெரியன் தேசிகய்யங்காரென்ற
பெரியன் வெங்கிட்ட நாராயணய்யங்கார்
குமாரர்
பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸனால்
எடுத்தெழுதப்பட்டு
உ. வே. கல்லான் சக்ரவர்த்தி, எட்டயாபுரம் தமிழாசிரியர்
R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிகளால்
தகுந்த ஆதாரங்களுக்கிணங்க பார்வையிடப்பட்டு
படங்களுடன்
பாளையங்கோட்டை அச்சாபீஸில் அச்சிட்டு
29-ஆ டிசம்பர்மீ க்கு 1105-ஆ கார்த்திகைமீ த்தில்
வெளியிடப்பட்டது

பதிப்புரிமை எடுத்தெழுதி வெளியிட்டவருக்கு;
ராப்பர் காலிகோ
ல நூபாய் இரண்டு] [நூபாய் இரண்டு அணா ஆறு

திருஞாந முத்திரைக் கோவை

1. உபயகவியப்பா இயற்றிய ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு 0—4—

2. அநந்தாச்சாரியாரியற்றிய ஸ்ரீசடகோபன் சங்ரகலாமா 0—1—

3. ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜய்யங்கார் என்ற தேவேசபார களியற்றிய ஸ்ரீசடகோப திவ்ய சரித்திரம் 15 படலங்களில் சும 1200 திருவிருத்தங்களாக ஓர் புராணகாவியமாய் அமைந்த பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸனால் எடுத்தெழுதப்பெற்று ஸ்ரீ உ. வே நல்லான் சக்ரவர்த்தி (எட்டயபுரம் தமிழாசிரியர்) R. ஸ்ரீனிவாஸ யங்கார் ஸ்வாமியால் பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்டு அழகான நான் படங்களுடன் வெளியிடப்பட்டது. 2—0—

„ „ பைண்டு 2—6—

4. திவ்யப்ரபந்த பாசுரப்படி ஸ்ரீராமாயணம் இனும்.

மணவாளமாமுனிமாலை 0—1—

ஷை நூற்றந்தாதி 0—1—

ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திர 4படங்களும், 1. சின்னக்கலிய ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமி வானமாமலை மடம் 25-வது பட்டம். 2. எ பெருமானுர் (உடையவர்). 3. ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நதி வீ 4. ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் மதுரகவிகள். தனித்தனி 0—2—

நான்கு படங்களும் 0—7—

From

S. திருமலைஸாமி அய்யங்கார்,
தமிழாசிரியர், செண்ட் சேவியர் கலாசாலை,
பாளையங்கோட்டை.

பெரியன் நா வே ஸ்ரீநிவாஸன்
திருஞான முத்ரப்ரசாராலயம்,
ஆழ்வார்திருநகரி.

கிருஷ்ணய்யர்,
வேம்பத்தூர் மடம், தெற்கு ரதவீதி,
திருநெல்வேலி டவுண்.

திருஞான முத்திரைக்
கோவை 3;

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ

சடகோப திவ்ய சரித்திரம்

திருக்குருகூர் நித்தியவாசியும், தமிழாசிரியரும்
உபயகவி வித்வானுமான
ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜய்யங்கார் ஸ்வாமிகளென்ற
தேவராஜ (தேவேச) பாரதிகளால்
இயற்றப்பட்டது.

சுவடியாயிருந்ததை,
ஷெயார் மாணாக்கரும், ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார்
ஸந்நதி ஸ்தானீகரும், ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கிட
முடையான், ஸ்வாமி ஸ்ரீராமன் அழகர் சந்நிதிகளின்
சொந்தக்கார பாத்தியஸ்தர்களிலொருவருமான
பெரியன் தேசிகமய்யங்காரென்ற
பெரியன் வெங்கிட்ட நாரர்யணய்யங்கார்
குமாரர்

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸனால்
எடுத்தெழுதப்பட்டு

ஸ்ரீ உ. வே. நல்லான் சக்ரவர்த்தி, எட்டயாபுரம் தமிழாசிரியர்
R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிகளால்
தகுந்த ஆதாரங்களுக்கிணங்க பார்வையிடப்பட்டு
படங்களுடன்

பாளையங்கோட்டை அச்சாபீசில் அச்சிட்டு
1929-ஹு டிசம்பர்மீ க்கு
1105-ஞ கார்த்திகைமீ த்தில்
வெளியிடப்பட்டது

ராப்பர் விலை ரூபாய் இரண்டு]
காலிகோ [ரூபாய் இரண்டு அணா ஆறு

ஸ்ரீராமஜயம்
ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கடமுடையான் துணை
ஸ்ரீ சடகோபாய மங்களம்

ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திரம்

படல அட்டவணை

ஸ்ரீசடகோப திவ்விய சரித்திரத்தில் அடங்கியுள்ள
படங்கள் நான்கின் விபரங்கள்

1. ஸ்ரீ வானமாமலை சின்னக்கலியன் ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் 25-வது பட்டம்.
2. எதிராஜர் (உடையவர்).
3. திருக்குருகாபுரி க்ஷேத்திரமென்ற ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நிதி, வீதி.
4. ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் யோகாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த 16-வது திருநக்ஷத்திரத்தில், மதுரகவிகள் ஸேவித்து நிற்றல்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய உபய வேதாந்த பிரதிஷ்டாபனு சார்யராய் ஸ்ரீமத் ராமாநுஜாபராவதார ஸ்ரீமத் வரவர முனீந்த்ர அஷ்ட திக்கஜ ப்ரதம பரிகணிதராய் ஸ்ரீமத் ரம்யஜா மாத்ரு யதிவர க்ருபாலப்த ஸ்ரீவரமங்கை ஸமேத ஸ்ரீ தேவநாயக அந்தரங்க கைங்கர்யைக துரந்தரராய் அகண்ட மஹீமண்டலாலங் கார மஹீபால கோடீர கோடீகடித மணிகிரண படல பாடலித பாதபீட பர்யந்த ஆசார்யராய் பரம புருஷார்த்த லக்ஷண விலக்ஷண மோக்ஷைக ப்ரயோஜனார்த்த பஞ்சக ஜ்ஞானைக ஸாதன ஸ்ரீமத் அஷ்டாக்ஷராதி ரஹஸ்யத்ரய ஜகதுஜ்ஜீவனுசார்யராய் ஸகல முனிஜன மானஸாரவிந்த ஸந்தோஹ ஸமுல்லாஸ ஸமுல்லஸித ஸ்ரீராஜ ஹம்ஸாவதாரராய் ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த் தாரகாசார்ய ஸார்வபௌமராய் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீவானுசல யதீந்தரராய் சிரீவரமங்கல நகருக்கு திலகபூதராய் எழுந்தருளி யிருக்கும்

ஸ்ரீ வானமாமலை 25-வது பட்டம்

சின்னக் கலியன் ராமாநுஜ ஜீயர்சுவாமிகள், சந்நிதியில்

இச் "சடகோப திவ்விய சரித்திரம்"

எடுத்தெழுதிய, ஷடி ஸ்வாமிகளின் திருவடித்தாமரைகளை

ஆச்ரயித்த, சிஷ்யனுன

பெரியன் வெங்கிட்டநாராயணய்யங்கார் குமாரர்

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீனிவாஸனுல்,

சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ வானமாமலை சின்னக்கலியன் ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள்
25-வது பட்டம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

[illegible] வேதாந்த பிரதி[illegible] [illegible] ஸ்ரீமத் வரவ[illegible] [illegible] ஸ்ரீமத் ரம்யஜா[illegible] [illegible] ஸ்ரீ தேவராய[illegible] [illegible] மண்டலால[illegible] [illegible] பாடவித[illegible] [illegible] விலக்ஷணை [illegible] ஸ்ரீமத் [illegible] ஸ்வஹஸ்தலிகித [illegible] எழுந்தருளி[illegible] [illegible]

ஸ்ரீ வானமாமலை 25-வது பட்டம்

சின்னக் கலியன் ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமிகள், சந்நிதியில்

இச் "சடகோப திவ்விய சரித்திரம்"

எடுத்தெழுதிய, அடி ஸ்வாமிகளின் திருவடித்தாமரைகளை

ஆச்ரயித்த, சிஷ்யனுன

பெரியன் வெங்கிட்டநாராயணய்யங்கார் குமாரர்

பெரியன் வெ. ந. ஸ்ரீனிவாஸனுல்,

ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

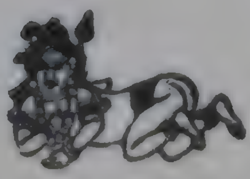

ஸ்ரீ வானமாமலை சின்னக்லியன் ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள்
25-வது பட்டம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்வாமி தெற்குத்
திருவேங்கடமுடையான்
துணை

ஸ்ரீ சடகோபாய
மங்களம்

ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திர வரலாறு

இத் திவ்விய ஸ்தலத்தில் ஜனித்த ஸ்ரீ பூர்வசிகா ஸ்ரீ வைஷ்ண வர்களுள், எம்பெருமானுர் தாசர் வம்சா வழியில் ஒருவராக நிலைத்த அம்மாளய்யன் என்பாரின் சந்ததிகள், பெரியன், சின்னய்யன் என்னும் குடும்பஸ்தர்களாவர். இவர்களுக்கு மூல புருஷனை அம்மாளய்யன் காலமுதற்கொண்டு, சொந்த குலாராதன கோயில் கொண்டருளிய மூர்த்திகளாயும், குலதனங்களாயுமுள்ள ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கடமுடையான், ஸ்ரீ அழகர் சந்நதிகள் முறையே தெற்கு, வடக்கு, மாடவீதிகளிலுள. பெரியன் குடும்பத்தவர் களுடைய கிரக ஆராதன மூர்த்திகளாயுள்ள, ஸ்ரீராமன் முதலான எம்பெருமான்களும் [சுமார் 83 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்] ஷை ஸ்ரீ அழகர் சந்நதியில், எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து, இக் குடும்பத் தவர்களால் தனியாக ஆராதிக்கப்பட்டுவருகிறது.

இத்துடன் பெரிய ஸந்நதியான ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் ஸந் நதி கவுரவ ஸ்தானீகர்களுள், முதன்மை ஸ்தானத்தையுடையவர் முறையே பெரியன், சின்னய்யன், குடும்பஸ்தர்களாவர். தேவஸ் தானம் தவிறவுள்ள சந்நதி சம்பந்தப்பட்ட சகல திறவுகோல்களும் இக்குடும்பஸ்தர்கள் வசம் தான் பரம்பரையாயிருந்து அவசியமான காலங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரியான கோவில் திறவுகோல் நிர்வாகமுள்ள ஸ்தானீகர்களாய், தொன்று தொட்டு இன்றுவரை, கவுரவ கைங்கர்யஞ்செய்து, உரிய சுதந் தரமரியாதைகள் அடைந்துவருபவர்கள் பெரும்பாலான ஸ்ரீவைஷ் ணவ [திருப்பதி] திவ்வியதேசங்களில் ஸ்ரீபூர்வசிகா ஸ்ரீவைஷ்ண

வர்களே உரியவர்களாயிருப்பதுபோல, இத்திவ்விய தேசத்திலும் இப்பெரியன் சின்னய்யன் குடும்பத்தவர்களுக்கும், தொன்று தொட்டு இன்றுவரையிருந்து ஷை குலமூர்த்திகளநுக்ரகங்களால் நடந்துவருகின்றன.

இவ்வரிய பெரிய எம்பெருமான்கள் ஸேவா கைங்கரியா நுக்ரகங்களால், பெரியன் குடும்பஸ்தர்கள் ஒருவரில் 1041-ஆம் ஆண்டு பங்குனிமீ 19௳ ஜனித்த எனது திருத் தகப்பனாரான ஸ்ரீமான் பெரியன் தேசிகமய்யங்காரென்ற, பெரியன் வெங்கிட்ட நாராயணய்யங்காரென்பாரும் ஒருவராவர்; பிறந்தவுடனே ஆறு வது நாளில் தாயைத்துறந்து, ஷை எம்பெருமான்களநுக்ரகங் களால் குறைவற வளர்ந்து, வைதீக, லௌகீக, படிப்பினைகளிலு முதிர்ந்து, தனது அறுவதாவது வயதான 1100–ம்ஆண்டு ஆடிமீ 1௳ ஆசார்யன் திருவடிகளில் சேர்ந்தார். தமிழில் அதிகப்பிரிய முள்ளவர். பழைய தமிழ் அந்தாதிகள், மாலைகள், கம்பராமாயணம், ஆழ்வாராதிகள் பிரபந்தங்கள், இன்னுமநேகமான பழம் பெரும் நூல்களாகிய சுவடிகள் சேகரித்து, ஸ்ரீ. உ. வே. பண்டிட் P. R. கிருஷ்ணமாசாரியார் ஸ்வாமிகளிடம் கொடுத்துதவியுள் ளார்கள். மணவாளமாமுனி மாலை, மணவாளமாமுனி நூற்றந்தாதி இவைகளும் ஷை கிருஷ்ணமாசாரியார் ஸ்வாமிகளைக்கொண்டு, தன் சொந்தத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். இவர்களுக்கு பதினே ராவது வயதுவரை கல்வி கற்பித்துவந்தவர், அக்காலத்தில் மிகவும் பிராபல்யமான தமிழாசிரியராயும், உபயகவி வித்வானு (ஸ்ரீ பூர்வ சிகா ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சிகாமணிகளிலொருவரு)மான, ஸ்ரீ. உ. வே. தேவராஜய்யங்கார் ஸ்வாமிகளென்ற, தேவராஜ [தேவேச] பாரதிக ளாவர். இவருக்கு இரு கனிஷ்ட சகோதரர்கள் அனந்தாசாரியார் சேஷ பாரதிகள். மூவரிலும் முதல்வரான இவரே [தேவேச பாரதிகளே] கவித்துவத்திலும் முதல்வராவர் என்பார் பெரியர். இவர் ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் சந்நதி, அண்ணன் திருமாளிகை திரு வாராதன கைங்கர்யங்களும், தமிழாசிரியத் தொழிலும் நடாத்தி வந்தார். இவரியற்றியுள்ள நூல்கள் எத்தனையோ? இவர் காலத் தில், நவ திருப்பதிகளிலொன்றான, "துலைவில்லி மங்கலம் தேவர் பிரான்" விஷயமாய் 'சந்திர கலா மாலை' ஒன்று இயற்றி, வெளிப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது காணக் கிடைக்கவில்லை. இவரே

இச் சடகோப திவ்விய சரித்திரமுமியற்றி, அரங்கேற்றியதாக வுள்ள சுவடிப் பிரதி காணக் கிடைத்தது சுமார் 1926ல். அதற்கு முன் என் தகப்பனாரால் காகிதக் கையெழுத்துப் புத்தகத்தில் சுமார் 400. [நானூறு] திரு விருத்தங்களடங்கிய "ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திரமும்" துணையாய்க் கொண்டு ஷை எம்பெருமான் களநுக்ரகங்களாலும், ஆசார்யானுக்ரகத்தாலும் எடுத் தெழுதி முடிக்க நேரிட்டது. காலத்தில் ஸ்ரீ. உ. வே. நல்லான் சக்ரவர்த்தி [எட்டயாபுரம் தமிழாசிரியர்] R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிகள் மிகவும் கிருபைகூர்ந்து, எழுந்தருளியிருந்து பல ஆதாரப் பிரதி களுக்கிணங்க பார்வையிட்டு, அச்சுப் புரூவ்கள்வரை நேரில் பார்த்துத் திருத்திக்கொடுத்துள்ள உதவியென்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

இவ்வபூர்வ சடகோப திவ்விய சரித்திர ஒரு சுவடிப் பிரதியைத்தவிற, எவ்வளவோ முயன்றும், ஒத்த துணைப் பிரதி கிடைக்க மார்க்கமில்லாததால், கிடைத்ததைக்கொண்டு, இந்நிலைமையில், முற்றுப்பெற்று, வெளி வருகிறது வேறு சுவடி யிருந்து, பாடாந்தரங்கள் கிடைத்து, பெரியோர்கள் கிருபைகூர்ந்து தெரிவிக்கும் விஷயத்தில், மறு பதிப்பில் சேர்த்து, வெளிப்படுத்த ஆசையுள்ளவனாயிருக்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில் சௌகர்யம்போல் திருப்திகரமாய் அச்சிட்டு புத்தக உருவாக்கிக்கொடுத்த பாளையங்கோட்டை அச்சாபீஸ் (புரோப்ரைட்டர்) சோந்தக்காரர் K. D. முத்தையா அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகும்.

திருஞான முத்திரைப்
பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி
1929ளு டிசம்பர்மீ
சுசுO௲-ளு கார்த்திகைமீ

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்

ஸ்ரீராமஜெயம்

சடகோப திவ்ய சரித்திரம்

பாயிரம்

உலக மீரேழி னுள்ளவும் பரூர்வன வேயாதி
யலகிலா வுயிர்கட் கெல்லாமக மொடு புறமாய் நின்றங்
கிலனுள னெனு முரைக்கு மிசைந்த சாத்விகர்கள் போற்றும்
வலமுறு திரு வைகுந்த மாயவனுகந்து முன்னாள், (௧)

அரவர சமைத்து நீ யிவ்வவனி போயிரு நூறாண்டு
பரமதக் களை கடிந்து பாடிய முரைத்து வாவென்
றுரை செயப் பெரும்பூதூர் வந்துதித்து நூற்றிருபதேழிற்
பரன் றணைவாற்ற கில்லாப் பரமனோ டெழுந்த வேலை, (௨)

குரகதக் கயவாய் விண்ட கோவலனெதியை நோக்கித்
திரை கடலுலகில் முன்போற் சென்றவதரித்து நம்மை
மருவிய நிலுவை நீக்கி வாருமென் றுரைப்ப நாமம்
வர வர முனியென்றோத வைணவர் குலத்து மன்னோ. (௩)

தாதுகு நறை வண்டுண்டு தநைமலர்ப் பழனஞ் சூழுங்
கோதிலா மறையோர் வாழ் தென் குருகை வந்தவதரித்து
மாதுலர் க்ரகம் போய் வாழ்ந்து மற்று மீண்டுறுகிமாற
னோது செந்தமிழ் வேதார்த்த முரைத்தரும பொருட்டே
னுண்ணும். (௪)

காலையோர் புனிதன் ஞாதிக் காரணண் டிறந்த வாய்மை
சீல மாதவனுக் கோதத் தீம் பயனூருங் கன்றைக்
கோல வானினத்தினின்று கூட்டறப் பிரித்ததே போற்
சால நொந்திறந்தோர்க் காகுஞ் சடங்கினைக் கழித்த பின்னர். (௫)

இல்லறத் தியலிலின்ன மியைந்திடிற் பரநாடேகத்
தொல்லை மிக்குறு மென்றெண்ணித் துரியமா மனுநூலாதி
வல்லமெய்ப் புனிதனையெண் வாரணமெனவும் போதத்
தெல்லையில் குணத்தின் மிக்க வெண்மரோதையையுங் காலை. (௬)

கனிந்துள முருகி யட்டக சங்களம் முனிதாள் சென்னி
புனைந்து நாவீறன் மற்றும் புனிதர் வைபவங்கள் கேட்க
நினைந்தன முரைத்தியென்ன நிமலனவ் வடியர் தங்கள்
மனங்களி துளங்கச் சொன்னான் மணிப் பிரவாளந் தன்னில். (௭

என்ன மாதவத்து வைகும் மணவாள வெதியுமன்பா
னன்னிலை யுணருமட்ட கசங்களு நனியுகப்பச்
சொன்ன செஞ்சொற்களாய குரு பரம்பரையைக் கேட்டங்
கன்னவ ருகந்தானந்த வார்கலி படிந்தாரன்றே. (௮

கோதி லந்நூற்கு நாமங் குருபரம் பரையென் றோதி
மாதவ னுரைதத வாய்மை மறையொடுந் தமிழுஞ் சேர்ந்த
தாதலி னுணரவல்ல வதிகாரிக்கன்றி மற்றோ
ரோதவொண் ணாததா லுமுகமற் றிருத்தலானும். (௯

உயக்கருத் துடையராய்வந் துளங்கனிந் துணர்வோர்க் கெல்லா
மயக்கறவ குளமாலை வரதனு வீறன் மற்றுந்
துயக்கறு பதின்மர்தங் கடியநற் காதைமுற்று
மியற்றமிழ் தன்னிற்பேர்த்திங் கின்புற விசைப்பீரென்ன. (௰

பத்துநூற் றொருநாற்பத் தேழாண் டிடபமதாந் திங்க
ளுத்திரட்டாதி நன்னாளந் நகருறு தேவேச
வித்தகன் சடகோபன் றிவ்விய சரித்திர மென்றோதி
அத்தனங் கூரத்தாழ்வான் றளியரங் கேற்றினனே. (௰

மேதகு சடகோபன் றிவ்விய சரித்திரத் தைக்கேட்போர்
மாதகவுடை யோராகி மாநிலமிருந் திகத்தி
லேதமில் குண ராய்மக்க ளிருநிதிபெற் றுமாற
னோதியதமிழ் வேதத்தாற் பரத்தினி லுய்குவாரே. (௰

கேட்டவர் படித்தோர் முற்றுங் கிளத்தினர் வரைந்தோ ருள்ளங்
கோட்டமில் குணராய்ச் செல்வங் கொடுத்திதைப் படிப்பித்தோரி
வேட்டினைப் பரிபாலித் தோரேனு நான்முகன் போற்றெந்தை
தாட்டுணை பரவிச் செய்யாடன்னொடு வாழ்வரன்றே. (௰

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

எதிராஜர் (உடையவர்)

ஸ்ரீ

சடகோப திவ்ய சரித்திரம்

ஆசாரியாள் வணக்கம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம் (எதிராஜன்)

நீர்மைகொண் மெய்யடியர் பரவடியுஞ் செய்ய
    நிறங்கொடு பொற்றிருவரையினிலவுந் தூசும்,
மார்பிலகு மணிவடமுந் திகழ்முநூலும்
    மரைமலர்ச் செங்கரத்தினிடை வளர்முக்கோலுஞ்,
சீர்கெழுபாடிய முரைத்த பவளவாயுஞ்
    சேதனர் பாலருளொழுகு திருக்கணோக்கும்,
ஏர்கொடிரு முகத்தொளியு மிலங்கநின்ற
    வெதிராசன் விரைமலர்த்தாளிறைஞ்சியுய்வாம். (க)

ஸ்ரீமந் நாராயணன்

மதுரவின் சுவையின் மேலாய் மறைத்தமிழுரைத்தஞான,
அதுலன்றன் சரிதைகூற அருந்துணையாகும் வாசப்,
பதுமமேலயற்கு மேனாட் பாலனத்துருவமாகிச்,
சதுமறை நவின்ற மாயோன் றாட்டுணைக் கமலப்போதே. (உ)

ஸ்ரீதேவி (பெரியபிராட்டியார்)

மணிகொணெடுந் திரையாழிப் புடவிமாது
    மதிமுகவொண்டிலத மெனவயங்குமாடத்,
தணிதிகழ் தென்குருகை யிறைவீற மாற
    னருண்மாரிவைபவமெம்மறிவாற் சொல்லத்,
துணிகுவமின்னமுதி லெழுதிருவே பிம்பத்
    துவரிதட்செந்தாமரைமேற்றுலங்குமானே.
பணிமொழிமென்குமிழ் மறிந்து குழைபாய்வை வேற்
    படை மதர்க்கட்கடையருணீ பாலிப்பாயே. (௩)

சேனைமுதலியார்

தேனுகும் பொழிற் றென்குருகாபுரி,
ஞான தேசிகனன் புகழோத மீ
வானநாடுறை மாமகிழ் காற்றுணைச்
சேனை நாதன் றிருவடி யுன்னுவாம். (அ

நம்மாழ்வார்

அற்றவ னுருவமாகி யிலைக் நூனுலகுக் கீந்து,
மற்றடக் திரடோள் வேந்தாய் வனப் புருந்தரக்க ரீட்டஞ்
செற்ற பினைவர் கட்காய்ச் சிறிய தூதெழுந்து பின்னர்ச்
சிற்றிலைப் புளிக்குள் வந்த செல்வனை மனத்துட் கொள்வாம். (ஆ

பன்னிரண்டாழ்வார்

சீராரும் பொய்கையர் பூதத்தார் ம்பயார்
திருமழிசைப்பிரான் வகுளச் செல்வன் கோனூர்
ஏராரும் மதுரகவி முனிவன் சேரர்க்
கிறைவனருட் பாகவத ரிருதாட்டுளி,
பாராரும் வழுதியர் முன் கிழியறுத்த
பட்டர்பிரான் கோதை யருட் பாணன் கையிற்,
கூராரும் வேற் கலியனின்னோர் செய்ய
குரைகழலெம் முடிக் கணியாய்க் கூட்டுவோமால். (இ

மதுரகவி, நாதமுனி, உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தார்

கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பேறிக் காரிசேயருள் பெற்றுய்ந்த
அண்ணன் மெய்ப் போக நாதமுனி திருவடியுஞ்ஞானம்,
நண்ணிய வுய்யக்கொண்டார் நலந்திகழ் மணக்கால்நம்பி,
தண்ணிய வாளவந்தார் தாளிணை மலருங் கொள்வாம். (ஈ

எம்பெருமானார்

நறைத்துள வலங்கன் மார்பன் நாண்பல ரடியினுன்கு
மறைத்தமி ழுதவுஞான வருளுடனணை வாழ்த்தக்
கறைத்தலைப் பணிமன்னேயிக் காசினியதனின் முக்கோல்
இறைத்தவ னாகிவந்த வெதிபதி கழலுட் கொள்வாம். (உ

கூரத்தாழ்வான்

எண்டிசையோரும் புகழப்பணிமன்னை யின்
தெளிபதியாய்ப் பரசமயத் திருளை வென்று
புண்டரத்தை நிலைநிறுத்தக் கிருமிகண்ட
பூபதியும் சிவமலர்நேர் பொருளிலென்று
மண்டலத்துள் ளோர்களிடத் தொப்பம் வாங்கி
மாமுனிவன் பாலனுப்ப மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கொண்டல் வண்ணனை பரமாய்க் குறித்தனுப்புங்
கூரத்தாழ் வானடியே கூடுவாமே. (௯)

பிள்ளை லோகாசாரியன்

வாரிதிகலையிற் சூழிம்மாநில மாந்தருள்ளக்
காரிருட் பிழம்புதுஞ் சக்கதிர் பதினெட்டு நேரச்
சீர்கொளட் டாதசத்துள் சிறப்புறு ரகசிய மோதெம்
மாரியன் பிள்ளைலோகா சாரிய னருட்பெற் றுய்வாம். (௰)

தேசிகர்

வண்டின முரன்றிந்தள விசைபயிலு
மருமலர்த்துளவினன் மதக்கூழ்த்
தெண்டிரை கொழிக்குங் கருங்கடற் புவியாஞ்
செறுவிடைப் பரமதக் களையைக்
கண்டறக்களைந்தின்னருட்புனல் விடுத்துக்
கணந்தளர்வடைவுறுவளர்ப்பான்,
தண்டலையுடுக்குந்தூப்பில் வந்துதிவே
தாந்த தேசிகனடி தாழ்வாம். (௰௧)

மணவாளமாமுனி

தேனினமுரன்றுபாடும் மகிழ்மலர்த்தெரியல்வேய்ந்த,
ஞானதேசிகனுரைத்த நான்மறைத் தமிழ்ச்சுடர்க்கு,
மேனியைத்தகழியாக்கி மெய்யறிவிடுநெய்யாக்கி,
மானிலம்விளங்கச்செய்த வரவரமுனிதாட்கொள்வாம் (௰௨)

ஆசார்யர்கள் துதி முற்றும்.

அவையடக்கம்

நந்தணிமகரயாழ்க்கை நங்கையார் குழவிசீர்த்தி,
செந்தமிழதனினாயேன் செப்புவானெடுத்துக்கொண்ட
தந்தகன் கஙனமீனை யய்யமற்றெறனுவேனென்ன,
வந்தவாறமையுமுன்னீர் வையக மதினின்மாதோ. (௰௩

நூற்றிதழ்க் கமலத்தோனு நுவலுதற் கரியதான,
மாற்றருந் தகை கொண்டோங்கு மாறன்றன் சரிதை தன்னைத்,
தேற்றமின் மனத்து நாயேன் செப்புவான் றொடங்கலீங்கோர்
ஆற்றினுண் மணலையோர் சேயளப்பதற்க் கெழுதலைய்க்கும். (௰௪

விண்ணவர்க் கரிய மாறன் மேம்படு புகழைப் பாரில்,
நுண்ணியல் புடைய நாயேனு வலுவானெடுத்துக் கொண்ட
தெண்ணியார் கலி நீர் முற்று மேந்திளங் குழவி யொன்று
அண்ணி நுண் மூழை தனைனு லளப்பதை நிகர்க்கு மாதோ. (௰௫

கரும்பினுரு வங்கோணி லதினுள் ளாருங்
கனிந்த சுவையினை யறிந்தோர் களைவார் கொல்லோ,
விரும்பிய கண்டுருக் கரடு முரடதென்று,
விலக்குவரோ வறிவுடையோ ரவைகள் போல,
விரும்புவி யிற்றமியே னுரைக்கும் பாக்க
ளிழிவெனினு மகிலுறைந்த வேதிலாவண்,
பெரும் புகழ் நஞ் சடகோபன் காதை கண்டு
பேணுவரே புலமை கொணற் பெருமையோரே. (௰௬

அவையடக்கம் முற்றும்.

வருத லுற்றன ராயினம் மன்னகர்
பெருகு சீரெவர் பேசுந் தகையரே [௩௩]

அந்த நித்திய சூரிக ளென்னவே
யிந்த மானிலத் தேய்பதி தோறும்வாழ்
கந்த மார்வனக் கண்ணிகொள் யாவரும்
வந்து சேவை வழங்கிட லாயினர் [௩௪]

வேறு

பெருவரங்கள் கருதுமன்பர் பெறவழங்கு வகுளநங்
குருவரங்கொள் கவியிலன்பு கொடுவவண் முனரனைய
னிருவரங்க ளமுதமண்டி யெழுகுபொன்னி வலம் வருந்
திருவரங்க நகருறங்கு திருவரங்க னெய்தினன். [௩௫]

வேறு

மருவருநா றிதட்கமல மன்னிகர்மா றன்றருவின்
மருவருநா லினிதுணர்வான் வந்தனனன் னெதிரே
திருவுறையூ ரியறுளவந் திகழ்ந்தலையு மணிமார்பத்
திருவுறையூ ரெனும்பதியிற் சிறந்துறையு மிறையோனும் [௩௬]

வேறு

கருத்தஞ்ச வானோ ருருக்கும்பொ னுமன் கணத்தின்மு னேதுஞ்ச
வே) [சேர்
வருத்தஞ்செய் மாய னருக்கன்குலாவு மணிப்பொன்னின் மாடங்கள்
திருத்தஞ்சை யாய நகர்க்கண்ண மாலுஞ் சிறைப்புள்ளின் மேனாடி
னா) [நேயன்முனே
னிருத்தஞ்செ யாகன் றமிழ்ச்செஞ்சொன் மாறன் றமர்க்கன்பர்

வேறு அருவன் பிலியா மரவின் றலைமேற்
பெருவன் பினினா டியநம் பெருமான்
திருவன் பிலில்வாழ் தேவு முவண
வொருவன பிடர்மே லுற்றுனிவணே. [௩௮]

வேறு கருக்க ரும்படர் கண்ட னதிதே
வருக்க ரம்பட வாண னுயிரங்
குருக்க ரம்பக லாழி கொண்டரி
திருக்க ரம்பனூர்த் தேவு மெய்தினன். [௩௯]

வேறு புள்ளறை யும்பொழில் பொன்மதில் வானே
நள்ளறை கூவவி னுமைய வெனவாம்

வெள்ளறை யாயனு மேவின னப்பொற்
கள்ளறை வந்த கருங்குழ லோடு. [௪௰

வேறு

பொருப்புள்ளம் பூதப் படையாற்கெட் டாதென்றும் போற்றடியா
விருப்புள்ளம் பூதல மாகின் விளங்கவி னூர்முகமாந்
திருப்புள்ளம் பூதங் குடியிற் றிகழ்ராம னும்பொழிலிற்
கருப்புள்ளம் தங்குரு கைம்மாறற் கீந்தனன் காட்சியதே. [௪௧

வேறு

திருப்பே ரொருக்கா னினைப்போர் திருக்கே திரித்தாண்மகிழ்
மருப்பே ரளித்தா ருடைக்கோ னெதிர்க்கே வரத்தேறினன்
திருப்பேர் நகர்க்கோ ரிறைச்சேர் தடந்தே திகைத்தேயழை
மருப்பேர் கரித்தோ மொழிந்தா னிருக்கே வழுத்தாதியே. [௪௨

வேறு

மருவாத வல்வினை மாறருளாத்
திருவாத வனேரணி கொண்டவன்முன்
திருவாதனூர் மேவிய சீதரனும்
பெருவாதமோடு பிறங்கினனால். [௪௩

வேறு

செருவழூந் திறலுடைய ராகிடுந் தீயபிணி
மருவழூந் திடவவுணர் வளைதிரித் தெறியுமணி
திருவழூந் தூரிறையு மேயினன் செய்யமகிழ்
மருவழூந் தியவணிகொண் மார்பினன் முனரரோ. [௪௪

வேறு

தருச்சினை மலராற் செய்ய தாட்டுணை மலரின் மீதே
யருச்சனை புரிந்து வானோ ரகமகிழ்ந் திறைஞ்சி யேகத்
திருச்சிறு புலியூர் வாழுந் தேவனெம் பெருமான் றானு
முருச்சிறைப் புட்பான் மாறற் குதவினன் சேவை மன்னோ. [௪௫

வேறு

கூறை யாகத் துதைந்தெழு தீயவர்க்
கீறை யாக்கி யிருந்தவ னுந்திருச்
சேறை யாயனுஞ் சென்றன னந்தமிழ்
வீறை யாரும் விமலன் றிருமுனம். [௪௬

வேறு

உருத்த லைச்சங் கம்புதியே வொன்றா லெரித்தரக்கர்
கருத்த லைச்சங் கவர்திறனைக் கண்டனஞ்செய் தினிதுகந்த

பொருவை குந்தனருள் சிவனிரந்தபலி பொன்றிடக் குருதி
[தந்தவன்
திருவை குந்தக ருறைவை குந்தனிவன் சென்றனன் கருட
னென்றியே. [அசு]

வேறு
மருப்புளிக்கண் வளர்பவன் பாவினில்
விருப்புவித்தன் விறற்புய மால்வரை
யுருப்புளின் மிசை யொன்றிமிக்கொல்லையிற்
திருப்புளிங்குடிச் சீதான் சென்றனன். [அஎ]

வேறு

மருமலர் நிம்பத் தொடையணி தென்ன வரோதயனுங்
குருகுல வங்கைப் படையுறு காரி குமாரனரு
ளருமறை யின்சொற் றமிழ்பெற வுன்னி யடைந்தனனுற்
றிருமக ளன்பன் வரகுணமங்கைத் திருமாலே. [அஅ]

வேறு
மருக்கு லாமகிழ் மார்பினன் செய்யுள்வேட்
டிருக்கு ளுமெந்தை யின்புறுந் தொண்டதாய்க்
கருக்குளன்றிக் கடத்துங் கருணையோன்
திருக்குளந்தைப் பதியவன் சென்றனன். [அகூ]

மன்றன் மாமகிழ் மார்பினன் செய்யுள்வேட்
டொன்றி னன்புளி யொள்ளயில் வேற்கலி
கன்றி விண்ணகர் கண்ட குறுங்குடி
நின்ற நம்பியு கந்து நிகழ்ந்தரோ. [கூ0]

மஞ்ச னந்தவழ் தண்டலை வாவிசூழ் மாட மார்திருக் கோளு
ரகந்தனி) [வெங்
னஞ்ச னந்தன் றுயிறரு மாமுகி ஞயகன்வைத்த மாநிதி நாதன்
கஞ்ச னந்த வுதைத்தவன் பிங்கலற் கானசெம்பொ னளித்தினுங்
[காணுவா
னஞ்ச னந்தங் கரங்கொடு நோக்குவா னவலோடிங் கடைந்த
னன் மாதரோ. [கூக]

வேறு

திருவ னந்த புரமுகந்த செமலருந்தி யிறைவனு
மருவ னந்த ழுவுமலங்க லணிமுகுந்த னணுகினன்
கருவ னந்த வெமையுகந்த கருணை நங்கை யெனவுரை
யொருவ ளந்த னருமை நந்த னெளிசுதந்த்ர னெதிரரோ. [கூஉ]

வேறு திண்பரி சாரங் கங்கர மேவுந் திறலோனோர்
வண்பரி சார மன்னிறை யோனெம் மனமேவு
நண்பரி சாரங் கொண்டுயர் பாவி னசைவைய்யா
வெண்பரி சாரந் தந்திகழ் மாற னெதிரானான். [௬௩

வேறு

பனித்திருக்கார்த் தொலிகெழுதண் பரவை யூடே யினிதுவளர்
தனித்திருக்காட் கரையோனுந் தந்தான்சேவை யுகந்தடியார்
துனித்திருக்கா றலைத்தரிய துணைத்தா ளருளு மணித்தான்வாய்க்
கனித்திருக்காரகமேவிக் கவினார்குருகாபுரிச் சுடர்க்கே. [௬௪

வேறு காழிக் கடாபணை சூழத் திகழ்குரு காபுரிவாய்
வாழிக் கலியடன் மாறற் கருள்புரி வானுகவா
மூழிக் களநக ராழிக் கரனளி மூசழகார்
சூழிக் கமலவ ளோடுற் றனனுயர் தூய்ப்புளியே. [௬௫

வேறு

குருப்புலி யோகி வழிப்பிறவாது குலைத்தெமை யாளுமகிழ்
மருப்புலி யூறு மதுத்தொடைமார்பன் வழுத்திடு பாவுணர்வா
னிருப்புலி யானை யுரித்தணி யாடை யிடைக்கணி வோனயர்தீர்
திருப்புலி யூரனிவற்குமுனோர்பு திருப்புளி நாடினனால். [௬௬

வேறு

இங்குன் றாளே சரணமென்று ளெண்ணு வந்திங் கடிதொழுவோ
வெங்குன் றுத வினைதீர்ப்பான் விரையார் வகுளத் தார்க்கோமுன்
செங்குன் றாரென் றுரைசேருந் திருவாழ் நகரு ளினிதுறையு
மங்குன் றாராற் கரியானும் மடைந்தான் பாக்க ணசைகொண்டே.

வேறு

காவாயென வணிவானவர் கணமோடினி தடையா
பூவாயடி தொழவேயவர் புரைதீர்வருட் டருபுள்
நாவாயிடை யமர்மாயனு நலமார்தமிழ் நசையாற்
றேவாயந மகிழ்மாலைசொல் செவியோன்முன நணினான். [௬௮

வேறு

குருவல்ல வாவுமுலை யுடைநங்கை பாலனுயர் குணமொன்று பா
னசையாய்ப்) [றுடினனமே
பொருவல்ல வால்வகுள வணிகொண்ட மாறனெதிர் பொதியன்பி

வொருவல்ல வாவெமைமு னருள்செய்த வாவெனவின் னுளர்வந்
[துதாழுநிதமுந்
திருவல்ல வாழுறையு முகிலெள்ளு மேனியிறை திரைபொங்கு
வாரியணையான். [௯௯]

தண்டா தரிக்கமல வண்டான முற்றதிரு தன்மார் பிருக்கு மிறை
யோன்) [மிமையோர்
மண்டா தரிக்கமுகில் விண்டாற டுத்தவன்வண் வண்டூரி னித்த
விண்டா தரிக்கவருள் கொண்டா தரித்தவன்வி ரைந்தேக மைப்பு
[னலிதா
னண்டா தரிக்கமல ரொண்டாள ளிக்குமகி ழுந்தாரன் முற்கணின
னுல்.

சூட்டோதி மந்தமது போட்டோடிணைந்துலவு தோட்டோ
டவிழ்ந்த மலர்நீர்) [றுரைசெயுந்
மாட்டோதி மங்கையர்கள் வேட்டாடு கின்றதிரு வாட்டாற தென்
கோட்டோதி மங்கிலவு நாட்டானு மம்மமவிர் மீகோட்டானை நங்கை
[புதல்வன்
பாட்டோது வன்னமது பாட்டேயுகந்தெனவுப் பாட்டோ னடைந்
[தனனரோ. [௱௧]

வேறு

பெருவித்து வக்கோட்டி பெருகித்த மிழ்ச்சூட்டு குருகைப்ப
ரற்கேத்து மடியர்க்குநோய்க்) [வெதிருற்றனன்
கருவித்து வக்கோட்டி யழிவிற் கதிக்காட்டு கருணைக்கடற்கேற்ப
திருவித்து வக்கோட்டி லிறையுட்கருக்கோட்டன் செருவிற் றலைக்
[கோட்டு மதவெற்பினை
மருவித்து வக்கோட்டி கலிமுற்ப றித்தாட்ட மதுமுற்றளிப்பாட்ட
[துளவத்தனே. [௱௨]

வேறு

துருக்கடித் தானத்த வரைக்குமுற் காலத்தி றுனித்தழைக்
காமுற்று யரையட்டவன்) [ணெகினத்துவேர்
திருக்கடித்தானத்தன் வனத்தனித் தாமத்தன் சிறைக்ககத்தேறித்த
நெருக்கடித் தானத்த மருக்கனைப் போலுற்ற நிதிக்கருத்
[தேவைக்கு மடியர்க்குறுந்
தருக்கடித் தானத்தன் மகிழ்ப்பனித் தாமத்தன் சடத்தினைக்
[காய்ந்தித்த னெதிருற்றனன். [௱௩]

வேறு

மாறன்வினை யாடிமலர் மாதுவளா ரேர்குருகை மானகருண
வீறன்வினை சாரமுறு பாவினசை யோடவன்முன் மேவினனிலா
ரீறன்வினை யாககசரோருக நிகேதனனு நேடரியனு
மாறன்வினை யாகுநகர் நாடிநிதம் வாழுமுத லாயபரனே. [௩௩

வெறு

இருவிசும்பிடை யமரரும்பர வெமதுநம்பிமெய் வாதனால்
பொருவிலின்கவி பெறவெழுந்துயர் புளியிலொன்றின னளிகுலா
மருவிரிந்துபு நறவுகும்புது மலரடர்ந்திவர் சோலைசூழ்
திருவயிந்திர புரமெனும்பதி திகழுமம்புய லொருவனே. [௩௫

மாவ டம்பமொளி ரோவி யத்துலவு மங்கை யாருடைய நங்கைசே
பாவ லம்பெறவு ளாவ லின்வினதை பால னேறிமிக வோலமாய்
நாவ லம்புவியுண் மேவு மூவர்முன நண்ணியே கிருபை பண்ணி
[னே
கோவ லம்பதியின் மாவலன் கருணை கூடினேன் புளியி னுடினன்

வேறு

மச்சவிழி நங்கையரு ளெச்சமொரு செந்தமிழ்வழ ங்குமெனவே
யிச்சையொடு கந்துமதர் கச்சணி குறுங்கணுறு மிந்திரையொடு
கச்சிநகர் நின்றருளு மச்சுத னரன்றுயர் கடிந்த வலியோ
னச்சரவ மீதுதுயில் பச்சைமுகி லும்புளியி னண்ணினனரோ [௩

பெருவட்ட புயகரனங் கமல னாதிப் பெருந்தேவ ரசுரர்தமைப்
பிலத்தில் வீழ்த்தப்) [மும் போற்றியேக
பொருவட்ட புயகரம்ய வணையா யென்றே போந்தனர்க ளனுதின
திருவட்ட புயகரமென் றுரைசேர்திவ்ய தேசமகிழ்ந் தினிதுறைய
திருமால் வந்தான்) [றன் கண்முனம்ப
கருவட்ட புயகரலா வன்பர் தம்பாற் கண்ணருள்செய் தருண்மா

எண்காதி பன்மகள்சாம் பவதிவாரு டிருக்குமதர் முலைக்குவடோ
டிகறிண் டோளன்) [தொளிர்மாடப் பருப்பதஞ்சூ
பண்காம் பிற் றெரித்திடுசெம் பவள வாயன் பைம்பொனிறைத்
தண்காவி னின்றருளெம் பெருமா னெல்லைச் சழக்கறுபுட் பிடரே
றிச் சார்ந்தான் மிக்கு) [மருவிமாதே
வண்காரி மாறனுரை யாரணத்தின் வண்டமிழ்கேட் டுகந்திடமின்

மஞ்சினம்பிதண் முதிர்ந்துளையா வுயிர்க்குமுத்த மல்குமணி மாட
மிசை மடவார் நின்று) [கறைய தாக்கும்
கஞ்சினுங்கா ரளகமுண வூட்டுந்தூம கனிகெழுமி யாசையெலா
வெஞ்சினமற் றறநெறிக்கண் ணகலார் வாழும் வேளுந்ரை யாளரியு
மேவினுனல்) [டுகந்திடப்புட் செலுத்திமாதோ
செஞ்சிலம்பா ருடையகங்கை வயிறு வாய்த்தோன் செந்தமிழ்கேட்

வேறு

உருப்பாடகத்தடிய நங்கைக் குயர்மகவாய்
விருப்பாடகத்தடியார் வெவ்வினை தீர் மாறனெதிர்
பொருப்பாடகத்தனுவான் சிலையிறுத்த புங்கவனுந்
திருப்பாடகத்துறையுஞ் ஸ்ரீதரனுஞ்சென்றனனுல் [௫௰௧]

வேறு

சூர கந்தடிந் தோனுயிர்த் தோன்றனைச்
சேர கந்தணித் தோன்செழுஞ் சோலைசூழ்
நீர கந்தனி நின்றருள மால்குரு
கூர கந்தனிற் கூடினன் மாதரோ [௫௰௨]

வேறு

முத்தனைய வெண்ணகைசெம் பவளவாய்கொண் முகிழ் மலர்க்
கைக் கடைசியர்த முகமாய் நின்று) [வளைமென் சாலி
மத்தமுடன் களைகடிய வவர்முகந்தா மரையெனவோ திமமயங்கு
நித்கிலமார்ந் திலகுபழ னங்களார்ந்த நிலாத்திங்கட் டுண்டத்து
[நெடுமால்முன்ன
மத்திவிளித் திடுமுனஞ்சென் றருள்வோன்மாற னரணச்செந்
தமிழ்தருமென் றடைந்தான் மாதோ [௫௰௩]

வேறு

வம்பு லாவு மகிழ்மலர்த் தாரினன்
பம்பு மாமறைப் பாவில வாவியே
உம்பர் போற்று நம் மூரக மால் முனம்
தும்பி காத்தவன் றோன்றினன் மாதரோ [௫௰௪]

வேறு

வண்ணமுறு மாதவர்செய் வேள்வி தோறும் வழங்குறுமா குதிய
விணை வாங்காளும்) [றயிலமரும் வேந்தன் வாசச்
விண்ணவர்தங் குழுஉக்கணிரைந் தணிகொண் மாட வெஃகாவிற்

சுண்ணமளைந் தளிபெடையோ டமுதமுண்ணுந் துளவலங்க லாடு
[திருத் துலங்குமார்ப
னண்ணலரு ளிலகுமயிற் காரி சூனு நாவீறற் கருள்புரிவா ணண்ணி
னுறைல். [௱௰௫]

வேறு

இருக்கார கங்கனியாப் புல்லரிடந் தன்னடியே யிறைஞ்சு மெய்யன்
பருக்கார கங்கடிவார் தானெனதென் றிடுங்கனகன் பருமார் பத்துட்
பெருக்கார கங்கலுழக் கீண்டவன்சே யிணைமருவும் பெற்றி யோர்
[தென்
றிருக்கார கங்கருதும் பொன்னவள்காந் தருமூகந்து சேர்ந்தா
[ரன்றே. [௱௰௬]

உருக்கார்வா னந்தணிவார் தன்னடியார் செய்தபிழை யுகந்தன்
னுரைத்) [செய்வார்
கருக்கார்வானந் தருவார் மறந்தொருகாற் றமையெணினுங் கருணை
மருக்கார்வா னந்தவழுந் தண்டலைசூழ் மணிமாட மல்கி யோங்குந்
திருக்கார்வா னந்தனில்வா ழும்பரந்தா மரும்புளிக்கண் சேர்ந்தார்
[மாதோ. [௱௰௭]

வேறு அண்டர் நாய கன்கபாலி யம்புயத்தி னன்றெழும்
புண்ட ரீக மந்திரங்கொள் பூவை வாழு மார்பினன்
கண்டல் வேலி நின்றிலங்கு கள்வனூரு மாயவன்
வண்டு லாவ லங்கலாட வந்தனன்புள் ளொன்றியே.

வேறு

குருப்பவள வண்ணவத ரத்துடைய நங்கையருள் குமரன் செஞ்
[சொல்
விருப்பவள வண்ணறனை முப்போதும் வந்தனைசெய் விபுதர் தாயர்
கருப்பவள வண்ணவிடா தருள்புரிவோன் கனகமதிற் ககனமோங்
[குந்
திருப்பவள வண்ணநக ருறைகருமா முகிலுருவன் சேர்ந்தா
[னன்றே. [௱௰௯]

வண்டொடுதே னினமுரல்கே சரநறுந்தா ரிலகுபுய மாறன் செஞ்
சொற்) [னுற்றுண்
தண்டமிழ்கேட் டுகந்திடப்புட் பிடரேறி யரவெகினத் தருக்க

புண்டரிகத் தாளிறைமெய் யடியர்பணிக் குடலுருகிப் புரக்கும் [போதத்
திண்டிறலார் பயில்பரமேச் சுரவிண்ண நகரில்வரு திருமான் [மன்னே. [௱௨0]

உட்புல னெனுமோர் பாகனு னுதிர வுடலெனு நாப்பணி லுறச்
கட்செவி நாசி வாயெனு நான்கு கற்கிவாய் மதிக்கருள் பூட்டி [சேர்
நுட்பமு னுரைக்கு மறநெறி செலுத்து நுவலரு மறையவர் [வளர்சீர்ப்
புட்குழி நெடுமால் சடகரிக் கருள்வான் போந்தனன் போரநெஞ் [சுகந்தே. [௱௨௧]

வேறு நன்றி யோர்தொழு நாயகன் வெஞ்சட
வென்றி மாறன் விழுத்தமிழ் வேட்டிவண்
சென்ற னன்னறை ச்சர்மலர்க் காவொளிர்
நின்ற வூருறை நின்மல மாயனே. [௱௨௨]

வேறு

பருமணி யிமைக்குஞ் செஞ்சூட் டராவணைப் பரம னீலக்
குருமணி வண்ண னெவ்வுட் கோவல னடைந்தா னென்னுர்
மருமமுண் டொளிரும் வைவேற் காரிசேய் மாறனுவா
லொருகவி பெறவென் றுன்ன வுவணன் மொய்ம் புந்தி மாதோ.

வேறு கார்மலை மேனி வேங்கட் கடகரி மருப்பொசித்துப்
போர்மலை முனிந்த சீற்றப் புயவலிக் குரிசில் வண்மை
நீர்மலை யாதி செல்வி நீளையுற் றெழுந்தான் முத்து
வார்மலை யுடைய நங்கை மகவினுக் கருள வென்றே. ௱௨௪

வேறு கொந்து லாநெடுங் குந்தள நங்கைசேய்
செந்த மிழ்த்தொடை சிந்தையுள் ளுன்னியே
யந்த ணாள ரமருந் திருவிட
வெந்தை வாழ்தரு விண்டுவு மெய்தினன். [௱௨௫]

வேறு

இருக்கடன் மல்லைந் திலககணந் திகழ்மா றன்கவிவேட் டிசைக்கு
மென்றுட்) [றரப் பெண்ணுள்பா
டருக்கடன் மல்லைப் பொருவா குவலியுளோ யனநடைப்பொன்

கருக்கடன் மல்லைத் தொலைத்தா யருளெமக்கென் றம்பர்தொழுங்
[கடிகொள் செம்பொன்
றிருக்கடன் மல்லைப் பதிவாழும் பெருமா னெகினநிழற் சென்றான்
[மாதோ. [௩௨௬]

மருவல்லிக் கேணிளநீ ளகமொழி முலைநங்கை மடமா னென்னு
மொருவல்லிக் கேசுதன்மா றன்கவிவேட் டளைசுவைப்பா லுடனே
வெண்ட) [மைத்
யிருவல்லிக் கேகியுறிக் கண்கவர்வோன் மணிமாட மிலங்கும் வண்
திருவல்லிக் கேணிவள ரெம்பெருமான் புட்கடவிச் சென்றான்
[மாதோ. [௩௨௭]

வேறு

முடிகை கூப்பு முள்கனிந்த மொய்த்த வன்பி னோர்கள்பால்
மடிகை யோடு யிர்ப்ப றுக்கு மாறனின் சொல்வாழியே
சுடிகை யோதி மத்தனன்ன வேதியர்கள் சூழ்திருக்
கடிகை மாநகர்க்குள்வாழுங் கண்ணனெய்தி னனரோ. [௩௨௮]

வேறு

சஞ்ச ரீகவிழி நங்கை பாலிலவ தரித்தவன் சடமரித்தவன்
செஞ்சொ லாயதமி ழொன்ற வாவியுயர் சிற்றி லைப்புளியு ளுற்றனன்
வஞ்ச மாயையொரு கஞ்ச னேவுமத மத்த கக்கரியு தைத்தவன்
கஞ்ச மாதுவளர் நெஞ்சி னனடியர் கற்பகன் னரவ வெற்பனே.

வேறு

நங்கையார் குழவி யின்சொ னடிவந் தடைந்தா னும்ப
ரெங்கணு யகவென் றேத்து மிகன்மதக் கரியி னீட்டம்
தங்கநா யகிகளோடு தனித்தனி வதுவை யாற்றும்
சிங்கவேழ் குன்றில் வாழுந் தெய்வநாயகனுமாதோ. [௩௩௰]
மற்புனை யிலங்கை மூதூர் வள்ளல்கம் பத்துவீழ
விற்புனைத் தெழில்கொள் தோளான் மிளிர்நிலா மணிமாடத்தி
னற்புத மிகுமயோத்தி யாண்டகை யடைந்தா னின்பா
கற்பழ மொழிச்சி நங்கை கண்மணி கவிவேட் டன்றே. [௩௩௧]

வேறு

பொருந்தலரு னுண்டொளிரு மயில்வேற்காரி புதல்வனடி யார்க்கு
வினை பொருந்தா தேக) [சடவைரி மலர்வாய்ச் செஞ்சா
மருந்தனைய திருவடியோ னெகினத் தங்கா வணனிறைக்கீழ்ச்

லருந்தமிழ்வேட் டிந்திரையோ டெழுந்தா னக்கன் அடற்பதுமா
[சுரற்குழலா வலையை வாங்கோர்
திருந்தணிமா தாகியனேன் முனிந்த சோலை சேர்மைமி சாரணியத்
[திருமால் மன்னோ. [௱௩௨]

வேறு

கள்ளிரு ளளகபார நங்கையார் மகவின் சொற்கொண்
டுள்ளுகந் தருள்வான் புள்ளி னெல்லையி னெழுந்தான் றெல்லை
பொள்ளனல் கரவெற் பாண்ட புங்கவன் பவளத் துண்டக்
கிள்ளைசேர் பொழில்கொள் சாளக் கிராமநின் றருள்சோ னன்றே.

மதரிரு விழிக்க ணங்கை மதலைவாய்ப் பனுவல் வேட்டுச்
சிதறியாச் சியத்தை யுண்ட சீதரன் பெருமழைக்குப்
பதறியாச் சிரமத் தெய்தப் பருமலை யெடுத்துக் காத்த
வதரியாச் சிரமத் துற்ற மாயவ னெழுந்தான் மன்னோ. [௱௩௪]

கொண்டலைத் தருநே ராங்கைக் குரிசினன் னெறிவாய் நின்று
விண்டிலான் காரி சூனு விளம்புறு பனுவல் வேட்டீண்
டண்டின திரைக டோறும் ஆரமீன் றிடுகங் கைக்கண்
கண்டமா நகரின் வாழுங் கண்ணனு மெழுந்தான் மன்னோ. ௱௩௫

குருதிதோ யயில்வே றுங்குங் கொற்றவன் காரி சூநு
சுருதிமேதாய் தமிழ்வேட் டைவர் தூதனும் விசையன் போரில்
பரிதோ யிரத மூரும் பாகனு மறையோர் வாழும்
பிரிதிமேதா யிலங்கை செற்ற பீடுளோ னெழுந்தா னம்மா. [௱௩௬]

விடமெனக் கருத்து நீண்ட வேல்விழி யுடைய நங்கை
யிடமவ தரித்த செல்வ னின்னுரை கழறு மென்றே
குடவர்தம் மனையில் நெய்பால் கொள்ளைகொண் டறியே னென்னும்
வடமது ரையினில் வாழும் மாயவ னெழுந்தான் மாமேதா. [௱௩௭]

வேறு

கண்டு வரார்தமை யண்டகிலார்வினை கண்டிந மாறனெறி
பண்டு வராடைமண் மண்டிசை யானுரை பண்டறு பாவினசை
கொண்டு வராலினம் விண்டல மூடுசெல் கண்டுறு நீர்புடைசூழ்
வண்டு வராபதி விண்டுவும் மேவினன் மண்டல மேழ்புகழ. ௱௩௮

வேறு

ஆடிநேர் கொடிறிரண்டு மணிசெய்யு முடைய நங்கை
தோடவள் கமலப்பண்டி தோன்றிய சிறுவன் செஞ்சொல்

நாடிநன் னெறிவாய் நின்ற நந்தர்கோன் மதலை யாயர்
பாடிவந் தருள்வோன் யார்க்கும் பரமனு மடைந்தான் மன்னோ.

சேற்கடல் விளக்கு முண்கட் சேயிழை யுடைய நங்கை
சூற்கடங் குறவெ ழுந்த தோன்றனல் லுரைவேட் டங்கை
வேற்கட மதமா வாணன் விறற்புயந் துணித்தம் பைவாய்ப்
பாற்கடல் துயிலு மாதிப் பரமனு மெழுந்தான் மாதோ. [௱௪௰]

நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப் படலம் முற்றும்.

திராவிட வேதமருளிய படலம்

ஐயரிமைக் கண்ணுறுந்தன் றேவியார்சென் றுரியன்றே வியினெ
மோ ரமுத கூபத்) [தங் கரகமதி லெனநீராட
தெய்தியந்நீர் மொண்டிடும்போழ் தவள்பொன் றுண்டி யிடித்தத
துய்யவனச் செயலறிந்தம் மனைவி நீத்துத் துரியநிலை பெற்றெதி
[டோன்ற லானேன்
செய்யமலர்ச் சேவடிநஞ் சென்னி சேர்த்துத் திரவிடவே தப்பட
லஞ் செப்புவாமே [க

வேறு இன்ன வாறுநூற் றெண்பதி மாயனு
மன்னி யேபுளி நீழலில் வைகுற
வன்ன வர்க ளடிபணிந் தாய்மலர்க்
கன்னி யந்தொடைக் காரிகுலப்பிரான் [உ

வார ணம்முனம் வாவியின் கண்பர
னார ணனென் றதைவெளி நல்கல்போ
லார ணத்தி னரும்பொரு ளாய்ந்துல
கோர ணத்தமி ழோதலுற் றனரோ [௩

முற்றி லுந்துறத் தற்குள முன்னினோர்
சுற்ற மற்றுந் துறப்பதை மானவே
வெற்றி மாலருள் மேவ விரோதியாம்
பற்ற றற்குளம் பற்றின னாகியே [ச

அருத்தி மீக்கொண் டடிமுடி யொன்றிலா
விருக்கு வேதத் தியைந்த பொருளெலாஞ்
சுருக்கி யின்றமிட் ரிக்கிலன் பாய்த்திரு
விருத்த நூறு விளம்பினன் மாதரோ [௫]

மாசில் சோதி மணிவண்ண னென்பவ
நாச னாதன் குணாநு பவந்தருஞ்
தேசு லாமெசு ணைந்தமி ழேழ்திரு
வாசி ரீஇயத் தறைந்தன னன்புற [௬]

இக்கி னின்புற் றினிக்கக்கொண் டாடிய
வக்கு ணாநு பவத்தெழு மார்வமே
மிக்க தர்வண வேதமந் தாதியாத்
தொக்கி யெண்பத்தி னேழ்தொடை சொற்றனன் [௭]

அந்த வார்வத் தழுந்தி யணிநல
மந்த மற்ற வளம்பதிக் கேகுவான்
சிந்தை யுட்கொடு சீர்கொள் சரமப்ர
பந்த மொன்று பகர்ந்திட வுன்னியே [௮]

மாயி ருங்கடன் மானிலத் தோங்கிய
தூய சாமப் பொருளைச் சுருக்கியோ
ராயி ரத்தொரு நூற்றிரண் டாயபா
வேய தாந்திரு வாய்மொழி யென்றரோ [௯]

பேரு றும்பிர பந்த மதிற்பிரான்
நார ணனென்ற தும்முயிர் நாடிடுஞ்
சீரு மன்னவன் செய்கு முபாயமு
மேர்கொ ணடினை யீதலு மோதினன் [௰]

இத்த குந்திரு வாய்மொழி யீரைந்து
பத்தி லொன்றிரண் டும்பரன் பாரினின்
மத்த ளைக்குறி வாய்வைத்த மாயனீர்
நத்தி சையுமென் றேநிலை நாட்டினன் [௰௧]

விரிக்கு மூன்றுடன் மேவிய நான்கினின்
முருக்க விழன மொய்ம்பனைப் பாருளீர்
பெருக்கு நும்முளப் பேதைமை நீக்கியின்
றருத்தி செய்யுமென் றேயறி வித்தனன். [௰௨]

மற்று மைந்துட னுறிலம் மாயனுங்
கற்றை வார்குழற் கன்னிகொண் மார்பனை
வுற்றி டற்குள் ளுபாய முரைத்தனன்
சிற்றி லைப்புளி வாழ்தரு செம்மலே. [௰௩]

கேடி லேழுட னெட்டிற் கிளர்தரு
வீடு சேர விரோதிக ளாமவை
நாடி வென்று நசைவில் லவனடி
கூட வேணுமென் றேதமிழ்க் கூறினன். [௰௪]

ஒன்ப தோடு முயரொரு பத்தின
லன்பர் சேரவ் வணிக கருய்த்திடு
நன்பி னேடு பலனையு நானிலத்
தின்ப மாக விசைத்தன னன்றரோ. [௰௫]

அத்த குந்திரு வாய்மொழி யையிரு
பத்து ளொவ்வொரு பத்தின் ப்ரபாவம
குத்து வந்தனைக் கூறுவங் கேட்டவை
பித்த ரேன்சொற் பெரியோர் பொறுப்பரே. [௰௬]

பண்ண மைந்தவப் பாமுதற் பத்தினிற்
கண்ண னேபர னென்று கழறிமற்
றெண்ணு மோரிரண் டெவ்வுயிர் கட்குமவ்
வண்ண லேயினி யானெனன் றறைந்தனன். [௰௭]

பின்னு மூன்றினிற் பேரரு ளான்குணத்
தன்னை யேயுயிர் சாற்றிடு மென்றதும்
உன்னு நான்கு,ளுயிரவன் றன்னையே
மன்னு மென்றதும் வாய்ப்ப விளம்பினன். [௰௮]

ஏயு மைந்தினி லெம்பெரு மானேயு
பாய மாமுயிர்க் கென்று பகர்ந்தபின்
னாயு மாறினி லாருயி ருய்குவான்
மாய வன்செய் யுபாயம் வழங்கினன் [௰௯]

மற்று மேழினில் மாயனைச் சேருதற்
குற்றி டும்பல் விரோத முரைத்துநற்
சொற்றி கழ்ந்திடெட் டிற்சொல் விரோதிக
ளற்றி டும்மென் றறைந்தன னன்றரோ. [௨௰]

பாகு சேரொன் பதிற்றிரு வாளனு
லாகு லாப மறைக்தொரு பத்திருன்
சோக மோகந் தொலைத்தவர் வாழ்திரு
மாக மானிலம் வைகிய தோதினன் [உக]

வேறு

புத்தமுதின் சுவைமறையின் பொருள்கொள்சர மப்ரபந்தம்
பொலியு மொவ்வோர் [பதிகத் துற்ற
பத்துறு மொவ்வொரு திருவாய்மொழியெனும்பேர் கொளுமினிய
வத்தமதெம் மறிவளவில் வினவியமாத் திரந்தொகுத்திங் கறிவித் [தோமால்
முத்தர்களுக் கிடக்கைவலக் கைதெரியா முடனெறு மொழியுமாறே

உயர்வறவென் றெடுத்ததிலச் சாமமுத லக்கரமுனைளிரக் காட்டி
யயர்வறுமால் கல்யாண குணமனைத்தும் பாகதர்க ளறியச்செய்து
மயர்வறுமா னிலவுயிர்கா யகமிதுவோ வதுவோ வெனமயங்கு [நெஞ்சத்
துயரறமா மருதிடைபோங் கண்ணனையே பரத்வமெனத் துலக்கி
னுனல் [உரு]

வீடுமின்முற் றமெனவெடுத் தருடிருவாய் மொழியிலரும் விமல
னுமக்) [மேலை
கேடில்பர மன்றனைமா னிலவுயிர்காள் ப்ரபத்தி பண்ணிக் கிட்டி
நாடடைமி னென்றுடன்பத் தடையடியென் றெடுத்தினிய நயநக் [கஞ்சக்
காடுடைய னளைதிருடிப் பிணிப்புணலெத் திறமெனமோ கத்தாழ்ந்
தானல் [உச]

மாதமிரு மூன்றவண்செள லப்யகுண வாரிதியின் மடிந்து பின்னச்
சிதரனுள் ளுகந்தருளத் தெளித்துமுளத் தாராது செப்பி
யம்பொற்) [பொறுத்து கக்குன்
போதுறமின் னவள்கொழுநன் றன்னடியா ரெவைசெயினும்
கோதறுசெள லப்யகுண னெனவுமச்சே டக்கவியிற் கூறினனல்

அஞ்சிறையென் றருடிருவாய் மொழியதனில் பிராட்டியின
[தவத்தை பூண்டாங்
கெஞ்சலில்விண் ணுடைய னபராத சகத்துவமே யதுவாக

நெஞ்சுறக்கொண் டவனடியிற் றனுதுறுகண் முழுமை யும்போய்
[நிகழ்த்தமின்
குஞ்சினுக்கென் றுழவிறலேக்கடையோதுக்குங்குருகினனகாள் கூறீ
ரென்றான் [உ௬
வளவேளென் றருடிருவாய் மொழியதனின் மாறனைமுன் மருவி
நீக்குந்) [மாயோன்
தளவாயொன் றமையாதுண் மம்மர்கொளக் குருகினஞ்சந் தனுப்ப
இளவேய்மென் றோளிணையா ளுடலறக் சூடுவமென் றிசைந்தீண்
[டேகி
களபகறுங் குயமருவும் மவனருளே யுலகறியக் கழறினனல் [உஎ]
பரிவதிலீ சனையெனுமோர் பதிகமதி லார்கலிசூழ் பாரினுள்ளீ
ரரிகுணமீ தென்றறியா துளமயங்கிக் கொடியபவத் தழறூழ் கின்றீ
சரியலவப் பரமனுந்து ராராத்திய னன் றவனைச் சார்ந்து வாழ்த்தி
யிருவிசும்பிற் பிறப்பிலரா யுச்சிவியுங்களென விசைத்தா னன்றே
பிறவியெனும் பதிகமதி லெம்பெருமான் ஸ்வாராத்யனும் பேணித்
[தூய
நறவுகுபன் மலர்கொடுபூ சியுமவனு ராதனையு நனிசுகந்தந்
தறநெறியே வுருவமதா யொளிருமெனப் பாரறிய வறிவித் தானல்
மறலியைவென் றடுவெளிக ளுடையநங்கை திருவயிறு வாய்த்தோ
னம்மா [உ௬]
ஓடும்புள் ளேறியெனும் பதிகமதி லக்குணங்க ளுந்திருத்த
மோடம்பொன் வரைநிலத் திருமணவா ளன்கரண மூன்றமொன்
[றாய்
கோடின்றிப் பரிசுத்த மாமடியார் தமையுகந்து கூடு மென்றான்
காடும்புற் கொடிபரித்த வழுதிகுலத் தரசுசுத னறிவித் தானல்[௩
இவையு மவையு மெனவருளுந் திருவாய் மொழியி னிசைத்தவண்ண
நவைய றுமெய்ய டியனெனத்தம் மிடத் தெம்பெருமா னனியுகந்
[தான்
கவையவங்கண்முழுமையினுற் சாத்மிக்க சாத்மிக்க வணைத்த தான
சுவையினைமுந் நிலமறியச் சொற்றனனிக் கலிகெடவந் துதித்தோ
[னன்றே. [௩௧]
பொருமாளீள் படையெனும்ப திகமதிலெம் பெருமான்நற் புலவி
[நீங்கி
நிருகேதுக கடாட்சமருள் வைபவமிம் மானிலத்தி னிகழ்த்தினு

லொருகோடி கயல்புரளுந் திரைகொள்பொரு நற்றுறைமேவா
[ளொளிரு மாடக்
குருகூரன் சடவாயு வணுகாது பிரசிந்தகுழகன் றானே [௩௨]

இரண்டாம்பத்து

மன்னுமவ் விரண்டாம் பத்தில் வருமுதற் பதிகத் தெம்மான்
பின்னுமு டியதிலார்த்தி பெருகி நாயகியாய் நின்று
தன்னைநேர் சேதன சே தனங்களை நினைத்து நீவி
ரென்னின் மாறனை வேட்டீர்கொ லெனவருந் தியதுரைத்தான்.

திண்ணெனும் பதிகத் தார்த்தி தீர்தரக் கூட்டலாலப்
பண்ணவன் குணசமர்த்திக் கேதுவாம் பரத்வ முன்னீர்
மண்ணிடை யவதாரத்தில் மலர்தரு நலங்க ளெல்லாம்
நண்ணுமென் றவன்பரோப தேசமு நவின்றான் மாதோ.

ஊனில்வாழ் பதிகத்தந்த வுரகமெல் லணையான் றன்கு
ணநுபவ விரோதஞ்செய் நவைகொள் சம்சாரநீத்து
வானுளோர் பரவு நித்ய சூரிக ளோடு வாழ்வன்
யானெனுங் குறிப்பை வையத் தியாவரு மறியச் சொன்னான். [௩௫]

ஆடிஆ டியெனுந்தூய பதிகத்தக் குறிப்பண் ணாது
ணடிகெஞ் சுழன்று மாற னயகி யவத்தை கொண்டு
வாடிமோகித்திருக்கும் வண்ணம தறிந்து தாய்பார்
தோடவிழ் துளவினன்முன் சொல்லரங்கருளினாரால். [௩௬]

அந்தாமத் தன்பெனுஞ்சொற் பதிகத்த வவத்தைபோக
வந்துடன் சம்சிலேடித்த மாயவன் ஸௌந்தர்யத்து
நந்தலி னித்யமுத்தர் நல்கிய சேவை யுள்ளுஞ்
சிந்தைசென் றநுபவித்த செவ்வியை விளம்பினானல். [௩௭]

வைகுந்தா வெனநின் றோதும் பதிகமான் மாறனீங்கல்
செய்குமோ நமைவிட் டென்று திகைத்ததின் சங்கை பண்ணப்
பெய்குமா முகிலே யென்றும் பிரிகிலே னுனையா னென்றும்
மொய்குழல் நங்கை பாலன் மொழியமான் மகிழ்ச்சி சொன்னான்

வேறு

மேதகு கேசவன்றன் பதிகமவ் விபுத னந்து
வாதச நாம னன மாதவ னருளி னனம்

தீதில்சம் பந்தாசம்பந் திகளுமுச் சீவித்தாரென்
றோதினன் கலிகெடற்கிவ் வுலகிடை யுதித்த நம்பி [௩௯

அணைவெனும் பதிகத் தெம்மா னருளிய செவ்வி யோர்ந்து
தணிவில்பற் பலசம்சாரி தயங்குமுன் மருள்கெடத்தன்
னிணையில்சம் பந்தியாக விசைய மோக்கப்பரத்தைப்
பணித்தனன் றிருந்த வின்சொற் பாவலர்க் கரசரேறே. [௪௰

பண்ணமைந் திலகுமெம்மா வீடெனும் பதிகந்தன்னி
லண்ணறன் சம்பந்திக்கு மழிவில்விண் ணுடளிப்பா
னெண்ணமின் ப்ரீதிக்கன்றி யென்பொருட் டளிக்க வேண்டாங்
கண்ணநீ யெனக்கைங்கர்ய நிச்சயங் கழறினனல் [௪௧

இளரொளி யிளமை யென்று இளத்திய பதிகத் திம்மெய்
தளர்முன முயிர்களன்று சாற்றுகைங் கர்யசித்திக்
கிளமதி தவழும் பொன்கோட் டெழில்கொள்யா விரும்பூஞ் சோலை
வளர்திரு மலையைச் சென்று மருவுமென் றருளிச் செய்தான்[௪௨

மூன்றும்பத்து

முத்தமிழின் சுவைக்கடலைக் கடைந்துகொள்ள முதவினிய தாந்திரு
வாய் மொழியின் மூன்றும்) [விடபப் பருப்பதத்தா
பத்தின்முடிச் சோதியெனும் பதிகந் தன்னிற் பனிமலர்க்கார் மரு
மைத்தகரு மாமுகினேர் வண்ண னெம்மான் மாலழகன் சௌந்தர்ய
[வலையுட் பட்டு
சித்தமிவண் டிரும்பாதங் கீடுபட்ட செய்தியுல கோரறியத் தெ
[வித்தானல். [௪௩

முன்னீரென் றருடிவாய் மொழியின் மாறன் முனமழக ரெழி
கடலின் மூழ்கிக் கங்கு) [சங்கோ சம்மெ
றன்னையறி யாதுழன்ற னுபவித்தற் கசக்தி வருவதுகாண்
றுன்னியதில் வ்யாமோகித் திருக்க மாயோ னுற்றிதற்கென் னீயமு
[கலுலக மேத்து
பொன்னிவரும் வடமலைசென் றணையடைந்து புல்லுவா யெனும
[ளைச் சொல்லினனல். [௪௪

ஒழிவில்கா லமெனவருள் பதிகந் தன்னி லுளமகிழ்ந்தா தரத்துட
நம் முயிர்கா ளின்றே) [றுணையிணைவாக் ககமெய்ம் மூன்று
யழிவிறிரு வேங்கடவெற் புடையான் றன்பா லடைந்தவன்காற்

தழுவியிடம் பொருளேவல் கொண்டியாமுஞ் சகலவித கைங்கர்யஞ்
சமர்த்தியாக
வழுவறுமெய்த் தொழும்புபுரிந் திடுவா மென்ன வழுதியர்கோன்
காரிசுதன் வழங்கினுல் [௪௫]
புகழுநல்லொ ருவனென்னும் பதிகந்தன்னில் பூமகள்கோன் சர்வமு
மாய்ப் பொலியுந் தன்மை) [குணங்கொண் டழைப்பே னென்ன
யகமகிழ்ந்தின் புறவளிக்கு மனைங்கியானவ் வண்ணறனை யெக்
மிகமலைந்து தேர்ந்தவன்சே வடியிற்றுழ்ந்து விருப்பொடு வாசிக
|வடிமை வியப்பதாக
விகல்கெடமுப் பொழுதுமடைந் தியற்றி வாழு மிறுமாப்பை யுல
கறிய விசைத்தானன்றே (௪௬)
மொய்ம்மாம்பூம் பொழிலெனுஞ்சொற் பதிகத் தாழ்ந்த முன்னீரிற்
றிருவணைசெய் முகுந்தன் வெய்ய) [களைக்கொண் டாடி
கைம்மாவுக் கருள்புரிநங் கண்ணற் கன்பாய்க் கைங்கர்யம் புரியுமவர்
யெம்மானைப் பரவாது பணியுஞ் செய்யா திருக்குமவர் தமையிகழ்ந்
[தங் கியம்பினுல்
அம்மானைக் காளையரை யளித்த பெம்மான் அபராவதாரமிவ
ணடைந் தகோவே (௪௭)
செய்யதா மரைக்கண்ணெனும் பதிகந் தன்னிற் றேசுறுமா னிலவு
யிர்செய் திருப்பணிக்கு) |வன்மை
மெய்யபரவ்யூகமொடு விபவாந்தர்யாமியதுகளையநுபவிக்கன்மிகவும்
துய்யபரா தீனமுறு மர்ச்சை யென்னிற் சுலபமதா மெனவுலகிற்
|றுலக்கினுன்
மையவரி வண்டுபொடி யாடுகிம்ப மாலையுறுங் காரிசுத மாறன்றனே
பயிலுஞ் சுடரொளியெனும் பதிகம்தன்னிற் பலகோடி யண்ட
ரண்டப் பரப்பை யீன்ற) |விரும்பி நாளுஞ்
வெயிலந் திகிரிகொடிர வாக்குமெந்தை மெய்யடியிற் கைங்கர்யம்
செயுமன்பர் தன்னடியார்க் கடிய ரெற்கா சிரியரெனப் பாகவத
[சேடத்வத்தை
யுயவென்றூர் கலிப்புவியு ளறிவித்தானு னுயர்புளிக்கா வணத்துறை
[யு மொருவன்றனே (௪௮)
முடியானென் றினிதருளும் பதிகந் தன்னின் முன்னுரைத்த
சேடத்வ முறைமை யாலோர்) [பேர்ந்தாட் செய்ய
பிடியின்றிப் போதமுறு தவன் குணத்தின் பீடுடைய ஸ்மாரகமாய்ப்

வடிவுறுமோ ரிந்த்ரியம்பஞ் சேந்த்ரியத்தின் மருவுதலை வேட்ட
[தென வழங்கினுனெ
குடிகுடியாட் செயுமடியார்க் கழிவினடு கொடுத்தருளும் வரை
[யாது கொடுக்கும் கொண்டல். (௫௰

சொன்னுல்வி ரோதமெனும் பதிகந் தன்னிற் சொற்றெரி நாவலிற்
பிறரைத் துதித்துப்பாடி) [வெறிலியெழுமின்னென்ற
லென்னுகு மப்பொருள்வந் துமதுகால மெதுவரைப்போ மது
தன்னேடு மிணைந்துபிறப் பிலியாய் நிற்குஞ் சார்ங்கனிருந் தாளி
[ணையிற் சாற்றுவீரே
றென்னுவென் றளிமுரலுந் துளவத்தண்ணல் சேனுலகி னித்திய
[ராய்த் திரிவீரென்றுன். (௫௧

சன்மம் பலபலவெனும் பதிகத்தின்முன் சாற்றிய லௌகிககவி
தங்க ளுள்ளம்) [மாறக் கண்டாங்
வன்மீனுக் கிடருறுத்தி யானைகாத்த மாயவன்பால் மருவுதலின்
கன்போடப் பரமனடித் துணையிற் செய்யு ளாக்கியதிற் றுமடையு
[மபீட்ட முற்ற
மென்போடுள் ளுருகியவ ரறிவான் வேண்டி யிசைத்தனன்றென்
[குருகூர்வந் திருந்த கோவே. (௫௨

நாலாம் பத்து

ஒருநான்கு பத்திலுறு மினியதீஞ்சொல் லுகளொரு நாயகப்பதிகத்
துலகு ளோர்கா) [ழிசைத்திட் டாலும்
ளிருமாநி லம்பரவு நிதிபடைத்திவ் வெறிகடற்பா ரொருகுடைக்கீ
மருவாரைத் தருநிழலிந்த் ராணிகூடும் வாழ்வுறினும் நச்வரமா
[மறையுங் காணுத்
திருமாது கேள்வனநு பவமேநித்யஞ் சேருவீ ரவனடியிற் றிருகா
[தென்றுன். (௫௩

பாலனு யெனுந்திருவாய் மொழியின் முன்னம் பகருபதே சம்பலி
யாப் பரமன் றன்பாற்) [தாரத் துள்ள
சாலபினி வேசமடைந் துளமயங்கித் தண்ணளியாய் முனஞ்செயவ
சீலமுழு வதுமுகந்தெற் கருளவேண்டுந் தென்னிலங்கை யீடழித்த
[திறத்தோ யென்றுன்
காலனகர் பாழ்படவண் புளிக்குட் டென்பாற் கருணைமுகம் வைத்
[தமர்ந்த கழகனம்மா. (௫௪

கோலவலவா யானெனுஞ்சொற் பதிகந் தன்னிற் கொன்றைமுடி
யோனிரப்பைத் தொலைத்தாங் கின்னும்) [கள் காட்ட
மேவாது தருதியருள் பரமன் முன்னம் மேவுதிரு வவதார விதங்
காவாய்கொண் டவன்குணம்பற் பலவுஞ் சொல்லி காடுமெதி ப்ரீதி
[யினை நவின்று னெங்குந்
தேவாகு மவ்வினையிவ் வுலகுமுய்யச் சென்றுமகிழ் மாறனெனச்
[செனிந்தோ னன்றே. [௫௫]

மண்ணையிருந் தென்றருளும் பதிகத் தந்த மாலவதாரங்களெலாம்
வழங்கி யேகத்) [கெவையவன்றன் சோதி யுள்ள
துண்ணெனமா றனுடணங்கி னவத்தை கொண்டுட் சோகித்தங்
கண்ணுறமோ வவைதிருமாற் குரியவென்று கதறியுளம் புலர்ந்து
[மிகக் காதல் கொள்ளும்
வண்ணமறிந் தீன்றவளுஞ் சேடிமார்முன் வழங்கலென வுரைத்த
[னனுண் மயர்வற்றோனே (௫௬)

விற்றிருந்தே ழுலகமெனும் பதிகத் தந்த வெய்யமய நீர்தரவே
விமலன் முன்ன) [தரு நுதியில் வைத்தோன்
னூற்றுவர்பாற் சந்துபட நடந்தோன் மாதர் துண்டுகிலைக் கவர்ந்து
மாற்றறுமெய்த் தவவாய்மை நித்யமுத்தர் மாடடரத் திருவினொடு
[மருங்கி லீண்டப்
போற்றியுள மகிழுமதி ப்ரீதி தன்னைப் புங்கவ னிலமறியப்
[புகன்றான் மாதோ (௫௭)

தீர்ப்பாரென் றினிதருளும் பதிகத் தெங்கை சேவையளித் துடன்
மறையத் தீரா மையல்) [போக்க வென்று
போர்ப்பாளாய்ச் சோகமுறத் தாயரீது புன்சமயத் தேவர்செயல்
பார்ப்பாரா கிறபொழுதத் தலைவி தோழி பாகவத கீர்த்தனையும்
[பாதத் தூளுஞ்
சேர்ப்பீரே யிவள்பிணிக்கு மருந்தா மென்னச் சேர்க்கவது தீர்த்த
[தெனத் தெரிவித் தானல் (௫௮)

சீலமிலா வெனுந்திருவாய் மொழியிற் சோகந் தீர்ந்துடனெம் பெரு
மானுந் திவ்யரூபஞ்) [பகற் றடங்கண் டுஞ்சா
சாலவெனக் களித்தருளுள் ளிரங்கி யார்க்குந் தாயகனென் றிரவு

தோலமோடங் கவன்குணப்பாற் பலவுஞ் சொல்லி யுலைமெழுகிற்
[கரைந்தழைத்த துறழச் சொற்ற
னீலமணித் திரளனைய கூந்தற் செவ்வாய் நேரிழைகொ ணங்கைசுத
[னிமலன் றானே (ருகூ

எறாளு மிறையெனுஞ்சொற் பதிகத் தெந்தை யிரவுபகல் விழி
பொருந்தா திரங்கிக்கூவ) [மாத்மியங்க
மாறுதங் கொளித்தமையா லவனுகந்து மருவவுரித் தாகியவாத்
டேறுதெற் குலகவர்போல் வேண்டாமென்று திரஸ்கரித்த மாற்ற
[மிவண் டெரிவித் தானல்
வீறுரு மதகரிவாண் மருப்பொசித்த வேந்தனடி யேபரவும்
விமலன் றானே. (கூ൰)

கண்ணுதா ரென்றருளும் பதிகத் துன்க ணண்ணியவெவ் வுடலைய
கணிபொறுப்பேன்) [கக் கருத்திற் சற்று
கண்ணனின் னிடத்திலதி விமுகரான காமர்கொள்சீ. வரைப்பார்க்
மெண்ணேனிவ் வுடற்பொறைவிட் டகலச் செய்வா யேழுலகுங்
[கண்டிடவா யிடைகின் றும்பற்
பண்ணுளா வென்றவன்சே வடியை வாழ்த்திப் பற்றியவா றினிய
[தமிழ்ப் பகர்ந்தான் மாதோ. (கூக

ஒன்றுந்தே வென்றருளும் பதிகத் திந்த வுலகிலுள சேதனர்பா
லுகந்து பின்னு) [நால்வேதங்க
நன்றலநீர் பிறதெய்வ நயக்கும் வாய்மை நாரணனே பரமனென
ணின்றுமுறை யிடலறியா துழன்று கெட்டீர் நீக்கியதை யினி
[யேனு நிமலன் செம்பொன்
குன்றநிகர் மணிகொணெடு மாட மோங்குங் குருகையர்க்காட்
[செய்யுமெனக் கூறினனால். (கூ௨

இத்திருவாய் மொழியினைமா றனுமுகந்தங் கியம்பலுமச் சுவை
செவியா லினிது மாந்தி) [கைமாறு விருதீவான்றன்
வித்தகன்நம் பொலிந்து நின்ற பரமனெஞ்சம் வியந்ததற்கோர்
சித்தமதி லுன்னியனத் துவசம் வண்டார் செய்யமகிழ்த் தொடை
[யலுமச் செவ்வி யோன்பால்
மத்தகசத் துறுகணறச் செய்தோ னீந்து வகுள பூடணனெனப்
பேர் வழங்கப் பெற்றான். (கூங

ஐந்தாம் பத்து

கையார்சக் கரத்தனெனும் பதிகந் நியானுட் கருத்துறமெய்ப்
பத்தியிலாக் கபட ளுகி) [பொறிப்பாக்ய விடய மாக்கும்
மெய்யாய தொழும்பரினு மவன்றன் னுமை் விளம்பியொரைம்
பொய்யேனுக் குகந்தவன் ஸ்வா நுபவந் தன்னைப் போரவளித்
[தனனென்று புகழ்ந்து தன்பாற்
செய்யாளுக் குகந்தவரை மார்ப னெங்கோன் செய்யுபகார ச்மருதி
யைச் செப்பினுனல். (௬௪)

பொலிகபொலிகவென வருள்பதிகத் திற்றும் போரவுகந் தருளிய
மெய்ப் போதத்தாலே) [ப்ர பாவ நோக்க
பலவிதங்கொ ளுளமொருங்கிற் றிருந்தி வாழும் பாகவத ரோடுதம்
மலிவுடனிங் கெழுநித்ய முக்தர் தம்மை மங்கலா சாசனம் புரிந்த
[வகையுஞ் சொல்லிக்
கலிகெடுமென் றுரைத்துடன் காடாய முக்காலம் கைக்கொளெதி
[பதிவடிவுங் காட்டி னுனல். (௬௫)

மாசறுசோ தியென்வருள் பதிகத் தெங்கை மாதவன்விச் லேடமதை
மனத்துட் கொண்டு) [பழிக்கென் செய்வேன்
பாசிழைகொ ணயகிதன் மைத்தாயீண்டிப் பாரிலலர் தூற்றியவெம்
பேசவரி தாயகொடுந் தொழில தான பெண்ணைமட லூர்வனெனப்
[பிதற்றினு
லாசறுபெண் பேதைமுத லன்பரியாரு மறிதரலாம் படிபுளிக்கீ
ழமரும் வேந்தே. (௬௬)

ஊரெல்லா மெனவருளும் பதிகத் தின்முன் னுன்னுமட லூர்வ
தற்கு மொண்ணு தாகி) [திரவுங் கழியா தின்று
காரெல்லா மொருபடிகொண் டிருந்ததென்னக் கங்குலிடை தனித்
பாரெல்லா முண்டுமிழ்நங் கண்ண னுன பண்ணவன்வா ராமையி
[னுற் பலுகிற் றென்றச்
சீரெல்லா முரைத்துரைத்து வருந்தா நின்ற செயலெனப்பா ரவ
[ரறியத் தெரித்தான் மன்னே. (௬௭)

எங்கனேயோ வெனுந்திருவாய் மொழியிலந்த விரவுகழிந் துதய
னுட்வந் தெழுந்த தற்பின்) [மாறனுன
மங்குறவழ் மணிமாடக் குறுங்கை நம்பி வழங்கியசே வையிலமூங்கு

கொங்குலவோ தியையணைமார் புலம்ப லென்னீ கோற்றொடியென்
[றேமுனியக் குணத்தின் மிக்கா
எங்கவன்பா லென்மனமுங் கண்ணு மோடி யடைந்த முனியீரெ
[னுமா றறிவித்தானல். [௬அ]

கடன்ஞால மெனவருளும் பதிகத் தெம்மான் காட்சியளித் துடன்
மறையக் காதல் கொண்டு) [கொண்டா லன்ன
குடமணைய நகிலமரி மைக்கட்செவ்வாய்க் கோபியர்கண் ணனில்லீலை
மடவரலா யப்பரமன் லீலைமுற்றும் மனமகிழ்ந்தங் கநுகரித்த
[வகைய தாகப்
படவரவத் தரசவனே யவதரித்த பணிமலர்சூழ் புளிநிழலோன்
[பணித்தா னன்றே. [௬௯]

நோற்றநோன் பெனவருளும் பதிகத்தின்முன் னுவலுமநு கார
மென்ற நொய்மை தீர்ந்து) [மாத்திரைப்போழ்
மாற்றரிய திருநாடு தகிபாண்டற்கு வழங்கருளா யுனைப்பிரிந்தோர்
தாற்றேனுன் திருவடியே யுபாயமென்றுள் ளன்பொழுகச் செஞ்
[சாலி யரியினூடு
சேற்றுறுதா மரைமலர்சீ வரமங்கைக்குட் சீதரன்றாள் பற்றியதைச்
[செப்பினனல். [௭௰]

ஆராவ முதமெனுஞ்சொற் பதிகத்தங்கு மடைந்துபல சித்தியிலா
ததினொந்து) [பெருமான் திருப்பாதத்தி
தீராத வாசையொடு செழுநீர்ப் பண்ணைத் திருக்குடந்தை யெம்
மீராயலைந்து கரைந் துருகித் தன்னுண் ணின்றிடுமாக் ருந்தகத்தை
[நிகழ்த்தி மாயன்
காராருந் திருமேனி யம்மான் கண்ணன் கழலிணைபற் றியவாய்மை
[கழறினனல். [௭௧]

மானேய்நோக் கெனுந்திருவாய் மொழியிலந்த மாதவனும் பலசித்தி
வழங்கா துள்ளந்) [புகப்போய்த் திகைத்து வீழ்ந்தக்
தேனார்பூஞ் சோலைகள் சூழ்ந் தணிகொண்மாடத் திருவல்ல வாழ்
கோனார்செம் பதுமமல ரடியைவாழ்த்திக் கூடியநு பவிப்பதென்று
[கொல்லோ வென்று
கானாரும் பிடிநடைகொ ளிகுளைமார்முன் கழறியவா றுரைத்தனன்
[வெங் கலிவென்றோனே. [௭௨]

பிறந்தவாறு மெனவருள் பதிகத்தென்றும் பேணியவா சையிற்
பலனைப் பெறற்கில்லென்று) [வுள்ளம்
சிறந்தவவ தாரங்க டோறுஞ்சென்று சீர்கெழு சுணநுபவஞ் செய்ய
மறந்துமலைத் தலையாத பக்தி நாளும் மாறுமற் றருகவென மறிகடற் [கண்
ணிறந்தகுரு மகனைத்தக் கணைக்கண் றீந்த வெம்பெருமான்
[றனக்குரைத்த திசைத்தான் மாதோ. [எ௩]

ஆறும் பத்து

வைகலெனும் பதிகமவ தாரமதில் இட்ட சித்தி வராமைபின்னு
முய்வர்தொழு மர்ச்சாவ தாரமதி லுளமனைத்து மூன்றிவண்டார்
கொய்மலர்க்கா வினமருவு திருவண்வண் டூருறையும் கோவலன்பாற்
செய்மருவு புள்ளினஞ்சந் தனுப்பியவா றுலகறியத் தெரிவித்தானல்

மின்னிடையென் றருள்பதிகத் தத்தூதி லெம்பெருமான் மிகவொ
ளித்துத்) [கட்
தன்னுழையி லினிதுவர லறிந்துமக்குப் பலவாய சலவேன் மைக்
கன்னியரங் குளரவர்நீத் திவணேக லெனப்ரணயகலகத்தாலே
பன்னகமீ நடித்தவனைத் திரஸ்காரம் பண்ணினதைப் பகர்ந்தான்
[மாதோ. [எ௫]

நல்குரவப் பதிகமப்ரணயகலக விருத்தமதா நலிவி றம்மைப்
பல்கதிரு மதியுமினி மினியெனவாஞ் சேனுலகப் பரம னண்ணார்
வெல்லுமுயர் விருத்தவிபூதிகளு மெனைக்கைகொள்ள மேவினனென்
றெல்லவரு மறிவுறவே யுடையநங்கை யீன்றசுத னிசைத்தானம்மா.

குரவையெனும் பதிகமதி லவ்வாறு கூடியநங் கொண்டல் வண்ணன்
பரவையிற்க ணைவர்கொடி பாஞ்சாலிக் களவில்கலை பல்கச்செய்தோ
னரவணையான் குரவைமுத லாடியபல் லீலைகளு மநுசந்தித்தாங்
கிரவுபக லகமகிழ்ந்து ப்ரீதியடைந் ததையறிய வியம்பினனே. எஎ

துவளிலெனும் பதிகமதவ் வநுபவத்தோர் விச்லேடந் தோன்றி
மாதாய்ச்) [பற்று
சவிகெட மோகங்கொடுதண் டொலைவில்லி மங்கலமால் சரணைப்
மவையறியா தனைமுனிய வதைமறுக்கப் போகாதங் கவளவாவை
யிவளவுமெண் ணுதுவிடு மென்றிகுளை சொல்வதென விசைத்தான்
மாதோ. [எஅ]

மாலுக்கென் றருள்பதிகத் திவ்வாறு வருந்தியுமான் மருவானுகக்
கோலுகக்கத் தரிவைவிர கார்த்தியினு லுடலசந்து குறையச் செம்
பொன்
னீலக்கல் லிழைதரள வடமொடுசங் கெழில் பலவு நில்லா தாகிக்
காலக்கண் டனைவருந்திச்சொல்லுஞ் சொல்லாகமுனங் கழறினுல்
உண்ணுஞ்சோ றென்றருளும் பதிகமதிற் றுய்சோக முறவன்னு
டன்) [மெல்லாம்
பெண்ணுஞ் சோகந்தெளிந்து தாரக போஷக போக்யம் பின்னு
கண்ணன்ரு னென்றனக்கென் றேதிருக்கோ ளூர்செலத்தாய் கல
[கந் தீர்ந்து
திண்ணங்கொண்டென்மகளவ்வூரடைந்தாளெனுமாறு செப்பினுல்
பொன்னுலகாளீ ரெனுஞ்சொற் பதிகமதவ் வணிககர்க்குப் போவே
[னென்று
மன்னியகாற் பலகானி யாறுபோக மாளாது மலைந்தாங் குற்ற
வன்னமொடங் குருகினங்கா ளுமக்கிரு விபூதியுநா னளிப்பன்
[றுத்தி
பன்னகமீத்துயில்பரம பதநாதற்குரையுமெனப் பகர்ந்தான்மாதோ
நீராயென் றிடுதிருவாய் மொழியினிற் சந்தனுப்பியுமா னிகழானு
வாராயென் றழைத்திடுதங் குரலறிவா ருளமுருகு மாறுமெய்ய
பேராயிரங்கொளுமெம் பெருமாற்கு முத்தருறை பெருநாட்டிற்கு
தாராள மாயடைய வோலமிட்டங் கழைப்பதெனச் சாற்றினுல்.
உலகெனுஞ்சொற் பதிகமதிற் றுமுறுமா க்ருந்தநத்தி லுண்மை
சொல்ல) [நாடா
நிலையொடுநும் பொருட்டுயர்விண் ணுடகன்றித் திருமலையங் கெடு
நலமுறநிற் றனமெனவின் னேனுமலர் மேலுறையு நங்கை தன்னை
யலைவறுமெய்க் காரணமாய்க் கொண்டவன்ரு ளடைந்தமென வறி
[வித்தானுல். [அ௩]

ஏழாம் பத்து

வேறு

உண்ணிலா வியபதிகத் தோதநீர் வண்ணனரு
ணண்ணிலா தார்த்திகொடுன் னளினமலர்ச் சேவடியை
யண்ணிலா திந்த்ரியத்தெக் காலமளவும் மழுங்கப்
பண்ணினு யென்றுமனப் பாதையறி வித்தனனுல். [அச]

கங்குல்லெ னும்பதிகத் திவ்வாறு காதல் கொள
வங்கவடாய் செம்பொன் னரங்கன் றனைக்குறித்திம்
மங்கையுய்யற் கெவ்வண்ணம் வைத்தீர்சங் கற்பமெனப்
பங்கமறக் கேட்டுருகும் பான்மையறி வித்தனனால். [அ௫]

வெள்ளையெனும்பதிக மெய்த்தா யிவையுரைக்கக்
கள்ளவிழ்பூங் கோதைகொளுங் காதறெளிந் தருகாம்
பிள்ளைக்குழாங்கொடிருப் பேரைசெல்லு வேனெனத்தாய்
தன்னனிராகரித்துச் சாருவதாகப்பகர்ந்தான். [அ௬]

ஆழிப் பதிகத் தவன்பிரிவிற் றுன்பமுறப்
பாழியந்தோண்மாயன் பண்டையவதாரமெல்லாம்
வாழியினமாறனுக்கு வந்துதவச் சிந்தித்துச்
சூழக் குணத்தியல்பு சொல்வதென வோதினனால். [அ௭]

கற்பாரெனும்பதிகங் காண்விஜயோபாதாநக்
சிப்பாலிராமகிருஷ்ண ரென்னுமவதாரநிற்கத்
தப்பாக வேபிறரைத் தாழ்வதிலென் னென்றுடன்றான்
முப்போதுமால்குணத்தின் மூழ்கியவா றிங்குரைத்தான். [அ௮]

பாமருவென்றோதும் பதிகத் தவன்குணமுண்
ணாமருவி யும்மெதிரி னண்ணா தகினாலுன்
றேமலர்த்தா ளெப்போது சேர்வே னெனவுருகா
வமுறுமாக்ருந்தன மியற்றியதை யேபணித்தான் [அ௯]

ஏழையெனும் பதிகத் திவ்வணமாக்ருந்தநங்கேட்
பாழியான் றன்னவுரு பாக்யசம்சிலேடமின்றித்
தாழமனமுருகித் தன்னுள் வருத்த மெலாந்
தோழியர்க்கு மன்னையர்க்குஞ் சொல்லுவதாகப் பணித்தான் [௯௰]

மாயாவெனும்பதிகத் திவ்வா றுளம்வருந்து
நாயேனை யிவ்வுலக நண்ணவைத்த தென்னெனப்பார்
தாயோன்விசித்திரவி பூதி தனைக்காட்டச்
சேயோன் மகிழ்மாறன் சிந்தைமகிழ் வைப்பகர்ந்தான் [௯௧]

என்றைதனி லென்னையிவ ணேன்வைத்தா யென்ன வெற்கு
மொன்றடியார்க் குந்தமிழ்நீ யோதவைத்த தென்னனுமக்
கன்றுகுணி லாயெறியுங் கண்ணனுரைக் குப்பதிலெந்
நன்றிபுரி வேனெனவுண் ணலியும்வகை யுரைத்தான். [௯௨]

இன்பமென்னும்பதிகப் திவ்வா றுபகரித்த
மின்பொலியு மார்பனுறை மெய்த்திருவா றன்விளக்கு
ளன்புடன்சென் றின்றமிழை யரங்கேற்ற வேணுமென
வென்புருகு மார்த்தியினை யீங்கருளிச் செய்தனனே. [கூங

எட்டாம்பத்து, வேறு

தேவிமா ரெனும்பதிகத் தப்பதிக்குச் செலமுடியா திடைதருகித்
திருமா துண்மை) [முற்று
மேவுபுரு டாகார பூதை யாக மெய்யுறு மாச்ருதபார தந்த்ரிய
பாவுதலிற் றமக்கினிய பலனில்லென் று பன்னுகுண மேற்சங்கை
பண்ணமாயோ தருளினனே [கூ

ணுவலிற்றன் கல்யாண குணங்கள் காட்ட வதிசங்கை தீர்ந்துகந்த
நங்களெனும் பதிகத்தெம் பெருமான் றன்முனளினமுகங் காட்
டாது நலியச் செய்ய) [திரங்கி மிக்க
லெங்கனமற் றவனறியச் சஞ்சா ரத்தி னியற்கையுள தோவென்
சங்கைகொடெற் கவைமிகவுந் தியாச்சிய மென் றுதாயருயிர்த்
[தோழிபல தாதி மார்மு
னுங்களோ டெமக்கினிப்பற் றில்லை யென்றுங் கோதியதாய்க் காரி
[சுத னுரைசெய் தானல். [கூ

அங்கெனுஞ்சொற் பதிகமதிற் பற்றில் லென்றுங் கறைந்திடமா
லவனுளத்துற் றருளே செய்யச்) [ந்து தனையல்லாதி
சங்கையிலன் ஞேனெழிலெவ்வநமுங்கண்டு தானழுங்குந்துயர்ம
மங்கைமண வாளனதி ரூபத்துக்கு மங்கலா சாசனபரரில் லென
[வருந்த
புங்கவநித்தியமுத்தர் முமூட்சுவுண்டெட் புலரலென மகிழ்ந்தவகை
[புகன்றனம்மா. [கூ

வார்கடா வியெனவருட் பதிகத் தெந்தை மாறனுமக் கின்ன முள
மலையுமென் று) [யுந் தெளியக் காட்
சீர்கெழுதன் வீர்யசக்தி குணங்கள் யாவுஞ் சேவைபர சமர்த்தின
யேர்கொள்பொழிற் றிருச்செங்குன் றாரில்வாழு மெய்பெருமான்
[பயமறச்செய் யியற்கை சொன்னு
கார்கொளுடைம் பாலுடைய நங்கை யீன்ற கண்மணி நாற்கவிப்
[புலவர் களிக்கும்வேந்தே, [கூ

..யக்கூத் தாவெனுஞ்சொற் பதிகத்திந்த வாறு..யம் போக்கியது
மானசத்தி) [கித்துத்
துயவநுபவமாத லாற்பாக்யத்தி னநுபவமே வேண்டுமென வதிசங்
தாயவனெம் பெருமானை வணங்கி மிக்கச் சாக்ஷாத் கரிக்கவெனத்
[தாமுந் தன்பான்
..யபுல னுங்கரைந்தங் கழைத்த வாறிம் மேநினியோ ரறிதரவே
[விரித்தான் மன்னே. [௯௮]

எல்லியுங்கா லெனவருளும் பதிக மாற னிவ்வாறு கூப்பிட மாலிவ
னின் மிக்க) [பண்ணுமுன படைநதோமில்லை
வல்லல்கொளுந் திருவ்க்ணையதாய் வருந்தி யன்னோன் ஆக்ரோசம்
வல்லையதற் கிதமாகப் போனான் மாறன் மானுறுவ னென்றுதிருக்
[கடித்தானம்போய்ச்
சொல்லுவமால் சாத்மித்த பின்பெண்ரேகுஞ் சூட்சியறிந் தகமகிழச்
சொற்றான் மாதோ. [௯௯]

இருந்தெனுஞ்சொற் பதிகமதி னுகந்து மாற னோர்கொடிருக் கடித்
தானத் திருடி கேசன்) [பொய்மா லோவென்
பொருந்தியுள மகிழ்ந்துதம தூடனீங்கப் புல்லியது சொப்பனமோ
றருந்துயருற் றிவைசொன்ன மோகமன்றென் றதிசங்கை தீர்ந்துட
[னங் கதிமால்கொள்ளத்
திருந்தியவன் றனையடைந்த தருளிச்செய்தான் றென்குருகூ ரவ
[தரித்த செவ்வியோனே. [௱]

கண்கள்சிவந் தெனும்பதிகத் ததிமா னுற்ற கண்ணனவ யவங்களி
லுங் கலன்க ளுள்ளும்) [வாரா நிற்கத்
வண்ணமதி லும்மனமுங் கண்ணு மாழ்ந்து மாதமிரு மூன்றளவும்
தண்ணளியோ னருள்கொடுபின் மீண்டம் மாறன் சர்வஸ்வா மித்வ
[மதைச் சாற்றினுற்
பண்கொளுமென் மொழியுடைய நங்கை யீன்ற ப்ரபங்ஙஜன கூட
[னருட் பரமன்றானே. [௱௧]

கருமாணிக் கமலையெனும் பதிகத் திந்தக் கண்ணனடி சேடத்வக்
கனிவினுலுள்) [னவத்தைகொடவ் வுததி வண்ணன்
ளுருகாநின் றெப்பொழுதுந் தனைமறந்தோ ரொண்டொடியி
றிருமாலின் குணங்களிலீ டுபடாநின்ற செயலையுயிர்த் தோழியர்க
[டெரிந்து தாய்க்குன்
னருமாது படுதுயர மறிதி யென்றங் கறைவதெனப் பாரறிய வறி
[வித்தானல். [௱௨]

செடுமாலுக் கடிமையெனும் பதிகத் தெந்தை நித்தியசூரிகள்பர
நிமல னேழ்ப) [கல்யாண குணத்திலீடு
கடுமாயத் தொலைத்தணங்கை மணந்த வென்றிக் கண்ணனுடைக்
படுமாயத் தடியருக்கு மடியர் செய்ய பதமலரென் னுயிர்நிலையாய்ப்
[பரித்தே னென்றான்
சுடுமாதித் தனுக்கவிழா விதயகஞ்சத் தோடவிழ வுதித்தருளுஞ்
[சுடரோனன்றே. [௱௩]

ஒன்பதாம் பத்து, வேறு

கொண்ட பெண்டிர் மக்க ளென்னுங் கோதறு பதிகத் திந்த
மண்டலத் துள்ளீ ருங்கண் மனையுற முறையார் வாழ்வுங்
கண்ட மாத் திரமல் லாது கடிப்பதிங் கிறையு மின்னங்
தண்டயி ருலகுண் டோன்ற ன்றாட்டுணை யலதென்றானே. [௱௪]

பண்டைநா ளென்னு மின்சொற் பதிகமம் புளிங்குடிக்கண்
விண்டுவைப் பரமனாகுங் காசினி வேந்தை மாறன்
கண்டுநின் னுறவின் செய்ய காரிய மனைததுந் தந்துன்
னண்டையி லிருத்தி நல்வாழ் வருடியென் றறிவித்தானால். [௱௫]

ஓராய பதிகத் தந்த வொண்சுட ராழி மாய
னேராய்நீ வேண்டும் யாவு நின்னுளப் படியே செய்வம்
நாராய ணனுநா னென்று நல்லுற வதனைக் காட்ட
வாராத சீலத் திற்கா ளாழ்ந்ததா யருளினானால் [௱௬]

மையாரும் பதிக மென்னும் வண்டமிழ்த் தொடையி லந்தக்
கையாழிச் சங்கு வேந்தைக் காணவென் றதிமால் கொண்டு
ஐயாநின் றினித மைத்தங் காரணன் றனைக்காண் குற்றங்
குய்யாநின் றுகந்த தாய வுண்மையை யறிவித்தானால். [௱௭]

இன்னுயிர்ச் சேவ லென்றங் கினிதருள் பதிகத் தெந்தை
பொன்னவள் கொழுநன் கூடிப் போயபி னதிமா லுற்று
மன்னிய குருகூ ரென்றன் மாதவன் வருக வென்றுங்
கன்னியம் பேடை யோடு கரைமினென் றறிவித்தானால். [௱௮]

உருகுமா னெஞ்ச மென்றங் கோதிய பதிகத் தென்னுட்
டிருகுமாய்த் திருபுள் ளூருந் தேவனின் செயல்களெண்ணிப்
பெருகுமால் வேட்கை கொண்டு பேசிய தழீஇய தன்மை
முருகுமா மகிழலங்கன் மொய்ம்பனீண் டறிவித்தானால். [௱௯]

எங்கானற் பதிக மாற னேர்திழை யவத்தை கொண்டெற்
கங்காய காதன் மாற னழிகென வலைபற் றூசாய்ச்
செங்கானன் னுரையீர்தென் றிருமுழிக் களத்துள் ளோண்பா
னங்காத லுரைமி னென்று நயின்றவா றறிவித்தானால். [௩௰]

அறுகருமப் பதிகத் தின்முன் னனுப்புந்தூ தரியைத் தன்முன்
குறுக்குமுன் மிகவிளைத்தக் கோவலன் றிருநாவாய
லுறற்குநா ளுளதோ மாயற்குரிய தொண்டியற்றவேனோ
மறப்பனோவன்னோ னென்றண் மனோரத மறிவித்தானால். [௩௰௧]

மல்லிகைப் பதிக மாறன் மடவர லாகி யந்தி
புல்லிய வாடை திங்கள் பூவணை யன்றில் வேயின்
சொல்லியங் கடல்வே டாயர் தோழிசாந் தணிவெறுத்தாங்
கல்லிருந் தரியைக்கூவி யழுங்கலாய்ப் பகர்ந்தான் மாதோ. [௩௰௨]

மாலைநண் ணியெனுந் தூய வண்டமிழ்ப் பதிக மாற
னோலையார் கலிசூ ழங்க ணுலகுளீர் கணபுரத்து
நீலமா மலைபோ னின்ற நிமலனை வணங்கிர் துஞ்சுங்
காலைவின் னுடலிக்குங் கருதுமென் றருளினானால். [௩௰௩]

பத்தாம் பத்து, வேறு

தாள தாமரை யாம்பதி கந்தனில
வாளை பாய்தட மல்குதிரு மோகூர்க்
காள மேகங் கழல்பணிந் தால்வழிக்
காகு நற்றுணை யாமென் றறைந்தனன். [௩௰௪]

கெடுமி டர்ப்பதி கங்கிளர் மாடமார்க்
தடர னந்த புரத்தரு கூலரை
மடம றும்பன் மயக்கு மறச்செயு
நடலை தீர்த்தவ னடிமென் றோதினன். [௩௰௫]

வேய்மரும்பதி கத்தவன் மேனகர்
தாமடைதற் கிலாததிற் றம்மையிப்
பூமி வைக்குமோ வென்று புலர்ந்துபின்
மாம னாற்ற மகிழ்ந்ததை யோதினன். [௩௰௬]

சார்வெ னும்பதி கத்துமுன் சாற்றிய
சீர்கொள் பத்தி பலத்துடன் சேர்ந்ததாற்
சோர்வி லாதனைத் தொல்லுல கத்தினுக்
கார்வ மோடிங் கறைந்தன னன்றரோ. [௩௰௭]

கண்ண னும்பதி கந்தனிற் காரினேர்
வண்ண மேனிகொண் மாயனை வாழ்த்துறுந்
திண்ணமேவுநர் சீர்த்தி தனைப்புவிக்
குண்ணெ கிழ்ந்திங் குரைத்தனன் மாறனே. [௬௧அ]

அருளெ னும்பதி கத்தவ னன்பினு
லிருள்செ றிந்ததம் மென்புட றன்னொடு
மருவு பொன்மதில் வாட்டா றடைவமென்
றுருகி நெஞ்சொ டுரைப்பன வோதினன். [௬௧௯]

செஞ்சொ லாம்பதி கத்திறன் சீர்கொண்மெய்
வஞ்ச மோடரி வாஞ்சைவைத் தாளமால்
விஞ்சியேகலந் தாய்ந்துபின் விட்டதை
யெஞ்சிலாதிங் கிசைத்தனன் மாறனே. [௬௨0]

மன்றிருப்பேர் நகருறை மாறனக்
கின்று மாற னிசைத்திலன் பாவெனச்
சென்று ழன்றவன் சிந்தை நிறைவுற
வொன்ற வெந்தை யுகந்துபி னேதுவான். [௬௨௧]

திருவெனும்பதி கந்தனிற் செந்திரு
மருவு மார்பன் மகிழ்ந்து வியத்தல்கண்
டுருவி னேய்முன் னொழிந்தின்று சேறுத
லருமை யோவென் றழுங்கிய தோதினன். [௬௨௨]

சூழ்ந்தெ னும்பதி கத்தரி சூரிகள்
வாழ்ந்தி டும்பதி யின்வழி காட்டவாங்
காழ்ந்து முற்று மநுபவித் தண்ணரு
டாழ்ந்த வாறிவண் சாற்றினன் மாதரோ. [௬௨௩]

முனிய தாம்பதி கத்துமுன் னின்புபோய்த்
தனிய தாகித் தளர்ந்து தெளிந்துபின்
னனிய தாம்பர மபக்தி யானைந்தப்
பணிகொண் மாயனைப் பற்றிய தோதினன். [௬௨௪]

இந்த வாறெழு தாமுறை யின்பொரு
டந்த போழ்து மதுர கவித்தவன்
சிந்தை கூர்ந்தவன் சேவடி யுன்னுபு
நந்த லின்றி நனிவரைந் தானரோ. [௬௨௫]

திராவிட வேதமருளிய படல முற்றும்.

திருவர்ச்சைப் படலம்

தீதறுமெய்ஞ் ஞானநிறை யாள வந்தார் திருவுளத்து முன்னியவை
செய்யு முன்பே) [மடித்துக் காட்டிப்
மாதவன்றன் னுலகருளச் சரமபிம்ப மலர்க் கையிடை விரன்மூன்று
போதரமெய்ச் சிச்சர்மனம் வருந்த வெல்லை போந்துவிர னிமிர்த்
[தருணம் புநித னாக
வாதவனிற் றோன்றுமெதி பதிதாள் வாழ்த்தி யர்ச்சையெனும்
[படலமதை யறிவிப் பாமால். [க]

வேறு

எம்மாற னைத்தடிந்தின் றிணையடிக்காட் கொண்டருளு மெழில்
கொள் சோதி) [கொண்ட
யம்மாறன் றனைப்பணிவோர்க் கின்னமுதச் சடகோப னருள்சேர்
றெம்மாறுஞ் செந்தமிழோ ராயிரமுஞ் செய்துகந்த செயற்குத்
[தூய
கைம்மாறு செய்தருள்வா னெனப்பரம வானாட்டிற் கருணை
[பூத்தோன். [உ]

தெள்ளமுதத் திருமகளம் புவிமாது மிருமருங்குந் திகழத் தூய
வள்ளயில்சே ரைம்படையு முறைமுறைநின் றொளிசெய்ய மருவுந்
தீய) [டேத்தப்
பள்ளவினைத் தொடரறுத்த நித்யர்குழாம் புடைபரந்து பல்லாண்
புள்ளரசன் மீத்தோன்றி முன்போல விண்ணகத்திற் பொலிந்தான்
[மாதோ. [௩]

விண்ணகத்திற் றோன்றியிவ்வா றடல்வாண னாயிரந்தோள் வீட்ட
[நாதன்
பண்ணமைந்த பைங்கமலத் தாளேறு வரையகலப் பரமன் சேவை
தண்ணளியோ டீந்தருளப் பாந்தண்முடி மீக்கிடந்து தயங்குஞாலத்
துண்ணயந்த வெவ்வினைதீர்த் தருண்ஞான தேசிகனு முவந்து
[கண்டே. [௪]

மருவாருந் துளவமுகி லைக்கனிவாய் முடியார வணங்கி வாழ்த்தி
வுருகாநின் றிடவரிதன் சேவையளித் தணிநகர்செல் லுழியந்
[தோநின்
றிருவாணை நின்னானை கண்டாய்போ கேலுனது திருநா டெற்குத்
தருவாயென் றூரணமுந் தேடறியா வடிபரவிச் சாற்றுவானால். (ரு)

குருதிவெள்ளென் பசைநரம்பு செறிதசைசர் மங்கொளுடற் குரம்பை யின்கண்) [வரு
ணரைபிணிகொண் டதுகுறுகிக் காறளர்ந்து கோலூன்றி நனி
மருள்கொளுமிப் பிறப்பிலினு முழன்றிடிலயா னுய்வதற்கென் [வழியுண்டோதாய்
சுருதியொடோ திமமுயர்த்தோ னரனபரர் தேடறியாத் தூய்மை யோனே. [௬]

என்னனுமா னுமதருளிம் மெய்யடியர்மதுரகவிக் கிசைய வீண்டு
முன்னுளமூ வர்களுடன்மற் றவருரைசெய் செந்தமிழின் மொழியு நீவிர்) [தொடையு மோதி
சொன்னமறை நான்கினரும் பொருளுடன்பின் னவருரைக்குங்
மன்னுமிவ ணெனவுமலைந் தடியனுள மருவாதிவ் வளநா டென்றான்

இவ்வணமா னுடன்வகுள பூடணன்றன் னுளவிருப்ப மினிது கூற
வவ்வியினின் மதுரகவி யும்மெனக்கைக் கொண்டகன்று லடியே னுய்வன்) [ளோர்க்குச்
பவ்வநெடு வரிவிழிகொ ணங்கைகுமா ராவெனுமுன் படியு
செவ்வியினுன் மறைத்தமிழை நீயலதிங் கெவரிருந்து தெரிவிப் [பாரால். [௮]

என்றிடவுள் ளுழன்று தெளிந் தடிபரவிக் குடிமறவா திளமையான
கன்றைமறந் தனைபிரித லுலகியல்போ தம்மகவைக் களைந்தின் [போகந்
துன்றியநற் கனியமுதா ரடிசிறனை யுண்கிலதிற் சுவையேதெனு
மொன்றிடுமோ தந்தையருக் கவைசிவண வெனைப்பிரித லொவ்வா தென்றான். [௯]

மத்தனைவாய் வைத்தகரு முகில்புரையுந் திருமேனி மாயன் றுய்ய
புத்தமுதிற் றெளிதமிழா யிரமருணன் ஞவீறு போத நும்மை
நத்தியமெய் யடிமதுர கவியுமலா திவணிருநா நவின்ற வண்ண
நித்தியமா கப்பொலிந்திங் குமதுதிரு முன்னரிலே நிற்போ [மென்றான். [௰]

அம்புயியிற் கலிகெடுமென் றுரைசெய்மகி ழலங்கலுறு மஞ்ச ளூர்தி) [வண்ண
யெம்பெருமான் றிருவுளத்தின் படிதிருந்தி மதுரகவி யிடையா
மும்பருலகோடுபுவிக் கருமுதல்வ னீயேயென் றுரைத்துகந்து
தம்பதுமக் கட்கடையாற் குளிர்விழித் தவன்கனியச் சாற்றினால்.